

ҒАЗАЛ СОҒИНЧИ

Бобораҳим Машраб

*Тул юзинга банда
булойин*

2016/124
Y115

Бобораҳим Машраб

Гул юзунгга банда бўлойин

Ғазаллар, мустазодлар, мураббаълар, мухаммаслар

Ғафур Ғулом номидаги нашриёт-матбаа ижодий уйи
Тошкент – 2016

УЎК 821.512.133-1 -

КБК 84(5Ў) 1

М 34

Узбек аф тил

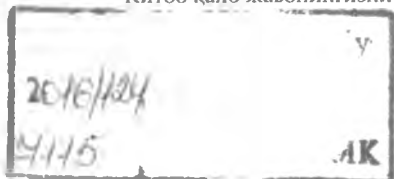
Машраб

Гул юзунгга банда бўлойин / Машраб. Тошкент: Гафур
Ғулом номидаги нашриёт-матбаа ижодий уйи, 2016. – 196 б.

Муҳтарам китобхон!

Мазкур тўпламга Бобораҳим Машрабнинг энг сара асарлари киритилди. Ижодий йўли мураккаб бўлган бу шоирнинг газал, мустазод, мураббаъ, мухаммасларининг муштарак жихати шундаки, уларда, аввало, инсон улугланади, унинг меҳр-мухаббати, эътиқоди, иймони ва эзгу ишлари куйланади.

Китоб қалб жавонингизни безашига тилакдошимиз.

УЎК 821.512.133-1

КБК 84(5Ў) 1

© Гафур Ғулом номидаги
нашриёт-матбаа ижодий
уйи, 2016

ISBN 978-9943-03-773-1

ҒАЗАЛЛАР

* * *

Тушди савдои муҳаббат бошима,
Ор эгар мардум келурга қошима.

Кўб муҳаббат кўйида қон йиғладим,
Етти иқлим фарқ бўлди ёшима.

Сажда айлар зоҳид ул меҳроб аро,
Мен қилурман сажда эгма қошима.

Қил ҳазар, албагга, жонон, қаҳрдин,
Узру зорим сенга – бағри гошима.

Муҳасиб тўктурди соқий бодасин,
Егмади ақли анинг сирдошима.

Кунда юз минг жабр қилсанг, ўргулай,
Қуй қараб ғам юкини бардошима.

Машраби девонани ҳайрон этиб,
Не сабабдин келмадинг бир қошима.

* * *

Мен пола қилай шому саҳар дод эшигингда,
Жонимни берай, шухи паризод, эшигингда.

Ул лолаю райҳону суман, тоза қизил гул,
Чун сарв қадин букилди шамшод эшигингда.

Хўбони жаҳон бўлса тақи Юсуфи Канъон,
Султону амир, бандаю озод эшигингда.

Зулфунг сени бу жонима юз доми балодур,
Жоним қуши сайд ўлди чу сайёд эшигингда.

Олам бориси лаззати ҳуснунгни топибдур,
Гирёну фиғон, полаю фарёд эшигингда.

Савдои муҳаббатга тушубман сени излаб,
Ўлдурди гаминг, кўзлари жаллод, эшигингда.

Ашким тўқубон ҳажру гамингда кеча-кундуз,
Вайрона ватан – манзили обод эшигингда.

Ул ҳусну жамолинг ўти Машрабга тушубдур,
Парвона сифат куйди паризод эшигингда.

* * *

Девонадурман шамъи шараржилва санамға,
Қурбон бўлай оташкадаи шуъла адамға.

Зебо санамим бода ичиб, юзини очиб,
Ўт қўйди паризод гулистонни эрамға.

Бир «ҳу» бида мен Лайлини мажнун қилаёздим,
Девоналиғим шона урур зулфи санамға.

Юз жоним агар бўлса анга ҳеч аямасман,
Мен талпинибон жон берайин қоши қаламға.

Зоҳидки, агар ичса эди бодаи маъшук,
Сармаст бўлубон бормас эди Макка – ҳарамға!

Машраб, не балодур шикани туррайи кокул,
Барбод ўладур кишваридин ушбу ҳашамға.

* * *

Санам юзини курсатур ошиқи мубталосига,
Ғами била улгон адо Мажнуни бенавосига.

Толиби ишқ ўлай десанг ҳиммати Адҳами керак,
Зарра қачон етар, вале, васли санам аросига.

Ёр юзини кўрай десанг, васли била бўлай десанг,
Ризо керак қазосига, сабр керак балосига.

Ўтти жаҳондин авлиё, муршиду ориф, анбиё,
Булмадилар фирифтаси дунёни можаросига.

Восили Ҳақ бўлай десанг, ишқу муҳаббат ҳосил эт,
Ўрта ҳавою кибр уйин шамъи юзин зиёсига.

Куйса муҳаббат утига фисқу фужур гуноҳларинг,
Хилват этиб келур ўзи кўнгулнинг хонақосига.

Машраби бенаводурман, арзи дилимни айтайин,
Тараҳум айла, эй пари, ишқингни бу гадосига.

* * *

Сенсан севарим, хоҳ инон, хоҳ инонма,
Қондур жигарим, хоҳ инон, хоҳ инонма.

Ғам шоми фироқингда кабоб этти фалакни,
Оҳи саҳарим, хоҳ инон, хоҳ инонма.

Ногаҳ сари зулфунг сори бўлдум сенга мойил,
Эй тожи сарим, хоҳ инон, хоҳ инонма.

Лаълинг ғамидин кунглум эрур гунча каби қон,
Гулбарги тарим, хоҳ инон, хоҳ инонма.

Заҳри ғами ҳажринг мени ўлдурғали етти,
Эй лаб шакарим, хоҳ инон, хоҳ инонма.

Машраб бўлубон кўйингга чун барқи тажалли,
Қолмай асарим, хоҳ инон, хоҳ инонма.

* * *

Арзимни айтай боди сабоға,
Биздин дуо деб ул дилрабоға.

Кўзлари Чўлпон, сарви хиромон,
Зулфи паришон, қоши қароға.

Қомати ларзон, ваъдаси ёлгон,
Турмади ҳаргиз аҳду вафоға.

Учди кўзимдин ул пари янглиғ,
Ташлади-кетди турлук балоға.

Шоҳи мукаррам, шоҳи муаззам,
Қилмади шафқат мендек гадоға.

Қилдук иковлон бир аҳду паймон,
Ҳар ким ёмондур солдук худоға.

Дарди фироқинг айлади бемор,
Қайда борайин эмди давоға.

Ҳажрингда тинмай қилдим фиғонлар,
Етти бу нолам арзу самоға.

Қилгил тараҳхум, эй ёри хушхў,
Лойиқ эмасман жабру жафоға.

Дарду аламдин болу пар айлаб
Шаҳбоз кўнглум учди ҳавоға.

Йўл бермадилар менга рақиблар,
Чиқдим бош олиб бул Карбалоға.

Эй ёри бадахд, бемехр экансан,
Раҳм айламайсан мен мубталоға.

Дарду ғам ичра саргайди юзум,
Ранг бергусидур ул қаҳрабоға.

Эй жонажоним, кўрсам жамолинг,
Жоним тасаддуқ сен хуш адоға.

Ишқингда куйдум, эй сарвинозим,
Бир марҳамат қил мен бенавоға.

Шавқингда жоним бўлди бараҳна,
Айб этмагин сен мен норасоға.

Юрдум йўлунгда мен кеча-кундуз,
Фарёд этибон йиғлаб худоға.

Бечора ҳайрон, бесару сомон,
Сувсаб қолибман бул Карбалоға.

Эй бағри тошим, ҳажрингда куйдум,
Топшурдим охир қодир худоға.

Дилхаста Машраб қилмасму фарёд,
Кўзлари жаллод олса ароға.

* * *

Кўнглумни бердим сен бевафога,
Куйди юрагим жабру жафога.

Эй нозаниним, раҳм айла манга,
Қолдим сени деб юз минг балога.

Меҳнат чекарман роҳат кўрай деб,
Қилсанг жафолар йиғлай худога.

Бемори ишқинг бўлдум нетарман,
Собир – балога, рози – қазога.

Мужгонинг ўқи ўтти юракдин,
Ногаҳ совуқ сўз тушди арога.

Машраб, сени деб кечди жаҳондин,
Раҳм айламайсан муфлис гадога.

* * *

Кўрсат жамолинг мастоналарға,
Ишқингда куйган парвоналарға.

Мендин дуодур, сендин ижобат,
Жоним тасаддуқ жононаларға.

Эй кўнгли қаттиғ, раҳм айламайсан,
Қилғил назора бечораларға.

Куйган ғарибман, шафқат қил охир,
Кўйингда юрган девоналарға.

Машраб сени деб кечти жахондин,
Бошини қўйди остоналарға.

* * *

Эй сабо, ғамбодадурман, бистаримни кавлама,
Чун шафақ олудаман, хокистаримни кавлама.

Ҳар замоне Лайлидин манга китобатлар келур,
Сенки Мажнун бўлмасанг, сардафтаримни кавлама.

Хонавайронлар билур афтодаларнинг ҳолини,
Эйки, маҳрам бўлмасанг, чашми таримни кавлама.

То кишига дард тегмай, бўлмади бағри кабоб,
Дилда дардинг бўлмаса, дарди саримни кавлама.

Ҳажр тошидин сарофат бошига етган ўзум,
Киштийи мотамдадурман, лангаримни кавлама.

Етти дўзах ўртанур афтодаларнинг оҳидин,
Оташи ҳажрида куйган мижмаримни кавлама.

Ломаконнинг шаҳриши бир «ху» била сайр айладим,
Жабраил, борғил нари, болу паримни кавлама.

Баҳри раҳматга кириб қилдим вужудимни адам,
Маърифатдин беҳабарсан, дафтаримни кавлама.

Дурри дарёи маоний бўлди чун Машираб, вале
Дийдабийно бўлмасанг, кўз гавҳаримни кавлама.

* * *

Нетай, эй дўстлар, бўлмай юзи шамъиға парвона,
Туман минг ишва бирла кўнглум олди шўхи жонона.

Насими етса кўйидин бўлур гулзор саҳролар,
Тушар оламға оҳим ўтидин бир раъди барқона.

Бўлубдур ман ҳамадин – ҳур бўлсун ё пари бўлсун,
Жамиъи маҳлиқолардин анинг ишқида бегона.

Не тонг, раҳми келиб берса мени махмури ҳайронға,
Ўшал ҳусн аҳли шоҳи ишқ майидин қатра паймона.

Ерур зуҳд аҳли хурсанд, сояи қаддида аржуманд,
Муҳаббат аҳли ишқ саҳросида мажруҳ девона.

Тилаб Ҳақдин кеча-кундуз бошимни саждадин олмам,
Муродим ишқ эли хони танимдин қилса паймона.

Тарийқи ишқ аро ноёб агар, Машрабки, бир жонинг,
Йўлида, бўлса минг жонинг, фидо қил шери мардона.

* * *

Борурман остонига саҳар оҳиста-оҳиста,
Сурарман кўзларимга хоки дар оҳиста-оҳиста.

Ўтар бир-бир босиб ул шўх, бокмас бевафоликдин,
Ерур андоқ вафосиз умр ўтар оҳиста-оҳиста.

Кичикликда, нигорим, аччиғ айтса айб эрмасдур
Ки, фаслида бўлур ширин самар оҳиста-оҳиста.

Жамолинг баркамол ўлди, бўлур бир-бир хатинг пайдо.
Баҳор ўлса ўсарлар сабзалар оҳиста-оҳиста.

Борур мискин бу Машраб гул юзунгни кўргали, аммо
Кўролмай гул юзунг йиғлаб гузар оҳиста-оҳиста.

* * *

Эй фалак, қилдинг мени ул меҳрибонимдин жудо,
Булбули шўрида янглиғ гулистонимдин жудо.

Найлайин, қилдинг мени охир ғарибу нотавон,
Мубталои ғам қилиб куксумда жонимдин жудо.

Қумри янглиғ бандалик тавқини бўйнумға солиб,
Термулўб ҳайрон эдим сарви равонимдин жудо.

Оҳ уруб қон йиғласам айб айламанг, эй дўстлар,
Мен бўлубман тўтии ширин забонимдин жудо.

Кўх ба кўх, сахро ба сахро, Машрабо, юрмоқ надур,
Чугзи бевайронадурман ошёнимдин жудо.

* * *

Зиҳи расволиғим оламга солди шўру шар танҳо,
Наҳанги нўҳ фалак дарёси бўлди, алҳазар, танҳо.

Биҳишт айвонию тоқу равоқин орзу қилмай,
Нигорим бирла мен бир пираҳанда халқи бар танҳо.

Олурға дину дунёнинг матоин орзу қилмай,
Қаландарман, жаҳонни сайр этиб қилдим сафар танҳо.

Бори Руму Хито божу хирожин орзу қилмай,
Чу Семурғики, парвоз айларам беболу пар танҳо.

Шоҳи рўйи замину тахту тожин орзу қилмай,
Гадойи фақр бўлдум, сайр этарман баҳру бар танҳо.

Дили тиғи ситамдин пора бўлгон халқни кўрдум,
Зулм туғенидин харён юрурлар дарбадар танҳо.

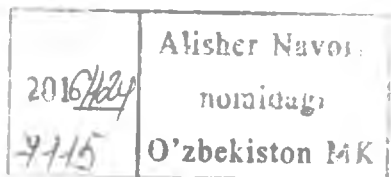
Назар то қутби олам қилмағунча, бегумон, билгил,
Нечук олғай жавоҳир баҳрдин соҳиб назар танҳо.

Бало дашти агарчи, пурхатардур, ёнмағил зинҳор,
Қадам бу водийға қўйғил бамисли шери нар танҳо.

Муҳаббатдин насими сўбҳи содик бўйи гул истар,
Қани бу булбули шўридадин оҳи саҳар танҳо.

Сени кўргунча то, эй нозанин, Тангрига тошшурдум,
Мени мундоғ мусофир айлади даври қамар ганҳо.

Тиларсан, Машрабо, жон кулбасинда суҳбаги маъшуқ,
Кини маҳрам бўлмас ёрига, бўлмас агар танҳо.

* * *

Булбул эрдим қилди ғам охир гулистондин жудо,
Ҳар сў мотам бирла юрдум шаккаристондин жудо.

Сийна чок эттим, менинг айбимни қилманг, дўстлар,
Қилди Яъқубни фалак хуршиди Канъондин жудо.

Неча савдоларни кўрди бу менинг ғамлик сарим,
Бўлмадим бир соате зулфи паришондин жудо.

Норасонинг дастига, ёраб, бу гавҳар тушмасун,
Қадр тошмас ул нигин дасти Сулаймондин жудо.

Шодмони изладим, бошимга ғам келди ҳама,
Бир замоне бўлмадим бу оҳу афғондин жудо.

Машрабо, ўлгунча даргоҳида мақсудинг будур,
Хотирингни қилмағил мундоқ пушаймондин жудо.

* * *

Ул шўхи париваш билла гар бода ичайно,
Сархуш бўлубон шишаи соғарни чекайно.

Маҳв ўлди бу кўнгулки, анингдек баҳам ўлмас,
Солғил назаринг менгаки, қурбонинг ўлайно.

Олуда бўлуб бош-аёғим жўши гуноҳдин,
Раҳм айлаки, ваҳми ғазабингдин титирайно.

Помоли чаман сабза сифат бўлди вужудум,
Ташрифи қудуми қадаминг фатҳи этайно.

Машраб, турушунг мисли насимдур бу жаҳонда,
Бир дамда келиб сайр қилиб зуд кетайно.

* * *

Сетор ила савти наво айлаганинг хўб,
Хўблар ичида маснади жоҳ айлаганинг хўб.

Бир бокирае хуру пари хусниға гаржих,
Ишрат саманиға минибон ҳайдаганинг хўб.

Паргор бўлуб гавҳари дарёи муҳаббат,
Бир нуқтага жон гавҳарини боғлаганинг хўб.

Гар бод мисол чарх уруб, Машраби мискин,
Мастона қаро кўзга нигоҳ чекмаганинг хўб.

* * *

Ғам биёбонида қолдим, йиғладим кўп ёр деб,
Оҳ уруб, фарёд этиб, булбулдайин гулзор деб.

Кечаю кундуз куярман ишқ ўтига доимо,
Дарбадар излаб юрурман соҳиби асрор деб.

Лалқари ғам ҳам синуқ кўнглумни афғор айлади,
То давосиз дардга қолдим, ожизу бемор деб.

Гарчи осийман, эмасман раҳматингдин ноумид,
Ҳар на қилса эрки бор ул, бандаси ночор деб.

Маърифатлик бир эгам деб бўлма ғофил, Машрабо,
Гарчи ғофирдурки, йўқдур меҳрибон жаббор деб.

* * *

Шухрат айлаб ким алардек худнамоларни кўрунг,
Зоҳири сувратпараст ноошиноларни кўрунг.

Йўлни билмас уммиларнинг кўзига ориф бўлуб,
Ўзи манзилга етолмай нобиноларни кўрунг.

Барчага айлар насиҳат ўзини доно эгиб,
Йўлда қолган бекасу бераҳнамоларни кўрунг.

Куфру иймонни билолмаслар, каромат айлабон,
Тоату тақво билан соҳибриёларни кўрунг.

Ўзини айбиб ёпиб, халқ айбини ифшо қилиб,
Зоҳиру ботинда мундоғ норасоларни кўрунг.

Ҳар киши сўрса насабдин дам урарлар нафс учун,
Ботини-фиръавну, зоҳир-авлиёларни кўрунг.

Лоф урарлар орифи якдиламан деб халқ аро,
Халқни гумроҳ қилиб, юзи қароларни кўрунг.

Зоҳирида сўфийман деб тарки дунё айлаган,
Ботини дунёга мойил бахт қароларни кўрунг.

Халқнинг кўзига ҳар дам сувратин дигар қилиб,
Нафс учун шайтон билан юрган гадоларни кўрунг.

Ўзининг авлодини халқ ичида ифшо қилиб,
Танда йўқ маъно, қуруқ номи сароларни кўрунг.

Шухратим офағ бўлур деб Маипрабинг қўл олмади,
Кўзда ёшим қатраси дурри бақоларни кўрунг.

* * *

Доимо ёдинг била юрдум чу саргардон бўлуб,
Оху фарёд айлабон хажрингда чу жўён бўлуб.

Ҳар қаён юрдум сўроғинг топмадим, эй гулўзор,
Айланиб келдим яна ғам уйига ҳайрон бўлуб.

Тинмайин қон йиғладим кўйида раҳм этгайму деб,
Илтифоте қилмай ўтти ул пари жавлон бўлуб.

Доғи хажринг куйдуруб бағримни, эй номехрибон,
Жола янглиғ кўзларимдин оқти қон борон бўлуб.

Арзи ҳолим кимга айтай, меҳрибоним йўқ менинг,
Ким қулоқ солиб эшиткай холима гирён бўлуб.

Заъфарондек саргайиб қолдум фироқинг чўлида,
Ўлгум эмди поймоли лапшқари хижрон бўлуб.

Киприкинг новаклари кўксумни айлаб ёралар,
Ғамзалик қилгон нигоҳинг ўтти бир пайкон бўлуб.

Бўлма ғофил, Машрабо, эмди яроғинг тўғрида,
Дам-бадам вақти сафардур, қолма боармон бўлуб.

* * *

То кийди кизил, ўзини зебо қилойин деб,
Ўт ёқди жаҳон мулкида ғавго қилойин деб.

Машшота била жилвада кўргузди қадини,
Мендек неча девонани шайдо қилойин деб.

Зебо санамим гул юзидин парда кўтарди,
Олам ҳама кўз бўлди тамошо қилойин деб.

Зулфини тараб қош учуруб, жилвалар этти,
Ошуби бало, фитнани барпо қилойин деб.

То айладим олдиға бориб арзи ниёзим,
Чин солди жабинига таманно қилойин деб.

Мастона саманд секрага келди шаҳи хунрез,
Шамшири жафони яна бурро қилойин деб.

Кўп йилки бу қул хизматини қилмади баржо,
Келдики ғазаб бирла чу сазо қилойин деб.

Бошимни кесиб олгилу хушхол бўлуб кет,
Қонимни мени лолаи саҳро қилойин деб.

Ханжар қўлида Машрабин ўлдурғали келди,
Ғавгои қиёматни хувайдо қилойин деб.

* * *

Офати жоним, ул санам, қоши қаросини кўрунг,
Икки юзига чулғонур зулфи сиёсини кўрунг.

Гоҳо қизил қабо кийиб, қирмизи сочбоғин солиб,
Нозу карашмалар қилиб, аҳди вафосини кўрунг.

Ҳуру паридин тозадур, шамсу қамар хижил эрур
Ким они курса бандадур, ҳусни расосини кўрунг.

Гоҳи қошини ё этиб, кирпик ўқи бирла отиб,
Жоду кўзини ўйнотиб, макру балосини кўрунг.

Машраби бенаводурам, васлинг учун гадодурам,
Ҳажр ўтига қуёдурам, ёр жафосини кўрунг.

* * *

Ҳеч кима маълум эмас ҳоли паришоним менинг,
Осмонни тийра қилди оҳу афғоним менинг.

Мен нечук шод эгмайинким хаста кўнглум бир даме,
Келди ҳолимни сўраб жон ичра жононим менинг.

Эй ситамгар, келгилу эмди шаҳид эттил мени,
Мавж урсун Карбало дашгида бу қоним менинг.

Чун сенингдек нозанин жамъи мулкда йуқ гурур,
Бу жаҳонда кўрмадим, эй кўзи Чўлпоним менинг.

Нозу истиғно била келиб мени ҳолимни сўр,
Термулуб доим йўлунгда чашми гирёним менинг.

Тобакай жабру ситам айлаб юурсан, эй рафиқ,
Чиқди, Машраб, ушбу ғамдин бу азиз жоним менинг.

* * *

Охириمني дарду ғамга ошно қилди бу дард,
Йиғламай найлайки, рўзимни сиё қилди бу дард.

Кийибон эғнима қон йиғлайки мотамлик либос,
Не диловарларни ер ичра фано қилди бу дард.

Бахт қаролиғ мундин ўгмас – голёим бўлди забун,
Мен вафо қилдим ғамъ, қайтиб жафо қилди бу дард.

Ёғдуруб бошимга ҳар соат лаҳаднинг гардини,
Нотавону ғамзада, бахти қаро қилди бу дард.

Ҳамнафаслардин жудо айлаб мусибаг шаҳрида,
Ошноларни манга ноошно қилди бу дард.

Қайғулук бошимга ҳар дам кўҳи ғамни орғуруб,
Мисли Адҳамдек жаҳондин мосуво қилди бу дард.

Ичканим захроба бўлди, кийганим бўлди кафан,
Бошима тўққуз фалакни осие қилди бу дард.

Ғуссадин ўрганди Машраб, сўрмадинг аҳволини,
Дўсту душманга мани ангуш намо қилди бу дард.

* * *

Бир боқиб менга қаро кўз учидин жонон қиз,
Айланиб, юз ўгуруб қилди юракни қон қиз.

Қуңда минг дард ўқини отти ҳазин жонимға,
Бирига айламади лабларидин дармон қиз.

Юзига парда тутуб шамъ уза фонус каби,
Юз туман зухд элини айлади саргардон қиз.

Золиму қотилу хунхор эрур, бешафқат,
Бори ағёримни олдида бўлур хўбон қиз.

Ишқида оҳим ўти учқунидур ой ила кун,
Ким дегай бу шарари кўзларидур Чўлпон қиз.

Бу фалак хони уза қилма гумон ахтар деб,
Садқаи хуснига тўлдурди дуру маржон қиз.

Куйдурур жаннату ризвон эшигин оташи ишқ,
Хурлар хизматиға боғлади бел чандон қиз.

Васл гулзори аро булбули нолон Машраб,
Шакқарин ханда ила тўтийи Ҳиндистон қиз.

* * *

Кокулинг анбар дурур, жон ичида жонон қиз,
Кўзларинг ахтар дурур, юзи моҳи тобон қиз.

Лабларинг эрур лаълдек, юзларинг қизил гулдек,
Барча сенгаким қулдек, хизматинга қурбон, қиз.

Оразинг очилган гул, сочларинг эрур сунбул,
Тишларинг мисоли дурр, лабларингда пинҳон қиз.

Бир кўруб сени, золим, қолмади менинг ҳолим,
Танг бўлубдур аҳволим, билмадингки, нодон қиз.

Кокулунгни ўрганда, бурқаб бошга қўйганда,
Жоним ўртанур танда, офтоби даврон қиз.

Ой юзунгни кўрганда, лабларингни сўрганда,
Маширабинг қилур ханда, лаъли шаккарафшон қиз.

* * *

Жахонда топмадим ҳамдард, колдум нотавон ёлғуз,
Саропо ғам саводи ичра қолмишман ниҳон ёлғуз,

Кўзунг яғмо қилур бекас кўнгулни, ҳеч ажаб эрмас,
Қароқчи кўрқутур ҳар ерда топса корвон ёлғуз.

Неча мендекни гардун мубталои дарду ғам қилди,
Демам мунча жафони манга қилди осмон ёлғуз.

Сенингтаърифингтаҳарбанд-бандимнолаларқилмиш,
Қачон асрори ишқинг айта олғой ҳар забон ёлғуз.

Отарлар ҳар тарафдин шўхлар мужгонларидин ўқ,
Қилибтурлар менинг кўксумни ҳар ёндин нишон ёлғуз.

Бу кун, дўстлар, матои сабру оромимни олдурдум,
Қилолмас ҳифз маҳзун бўлса ровий дoston ёлғуз.

Мен, эй Машраб, сенинг кўюнг сориға бормағим мушкул,
Не бўлғай гар ўзунг кулбамға келсанг меҳмон ёлғуз.

* * *

Барчалар ёнди гуноҳдин, менки ёнмасман ҳануз,
Хоби гафлатдин уёнди, мен уёнмасман ҳануз.

Тавбаи тавфиқ билан йиғлаб турарлар зор-зор,
Охират аъмолин айтиб мен қутулмасман ҳануз.

Баңдаларким, лутфинга ҳар дам суяниб ўлтурур,
Бедаво нафсимни излаб мен суянмасман ҳануз.

Орифу содиқ ҳама панду насихат олдилар,
Барча пандинг олдилар, пандингни олмасман ҳануз.

Баңдалиқ қилсанг такаббур қилма, шайтон феълидур,
Мен такаббурдин замоне холий эрмасман ҳануз.

Баңдалиқ қилмай Азозил бўлди саркаш амрига,
Рондаи даргоҳ бўлди, менки ёнмасман ҳануз.

Дунёни кўп йиғди Қорун кетти ул ер қаърига,
Дунёдин бир дам замон кўнгул узолмасман ҳануз.

Банда бўлсанг, Машрабо, кечкил ҳавоии ҳирсдин,
Кечди барча ҳирсдин, ҳаргиз кечолмасман ҳануз.

* * *

Мен нечук юргум бу гурбатхонада дилдорсиз,
Умр эмас опикқа гар бир лаҳза бўлса ёрсиз.

Меҳнату роҳатга «хў» қилган кишилардин сўранг,
Ҳеч илме сийнага жо бўлмади такрорсиз.

Дарбадар бўлдум, жаҳонни кўп тамонно айладим,
Ҳеч гулни кўрмадим оламда бўлгай хорсиз.

Кўнгул олдурган кишилардин билинг дил розини,
Буки – ҳар ким кўнгул олди ул эмас озорсиз.

Кавлама бағримни, кўнглумни парипон айлама,
Телмуруб қолди кўзум йўлида ул дийдорсиз.

Мунда ўрганган кўнгул охир етар мақсудиға,
Ҳеч булбул бўлмағай олам аро гулзорсиз.

Кимёни голиби бўлган киши жондин кечар,
Ҳеч ганже кўрмадим оламда бўлгай морсиз.

Учрамай кегти ўшал маҳванга рози дил десам,
Топмадим дилдорими ёлғуз даме аёрсиз.

Машрабо, вақти надоматдур биродарлар қани?
Истиқомат қилма дунёда парирухсорсиз.

* * *

Жафо қилдинг бу жонимға, вафони кўрмадим ҳаргиз,
Бу оламда ўзумдек мубта.юни кўрмадим ҳаргиз.

Мухаббат йўлига қўйдум қадам, холим забун бўлди,
Ба ғайр аз меҳнату дарду балони кўрмадим ҳаргиз.

Табибо, муддате бўлдики, мен дардига ҳамдамман,
Узулди риштаи жоним, давони кўрмадим ҳаргиз.

Ҳама суратпараст бўлди фашу дасториға мағрур
Ки, зоҳид ичра мутлақ бериёни кўрмадим ҳаргиз.

Мушибат селининг барбоди бўлдум кўхна дунёда,
Қўлумни тутгудек бир ошнони кўрмадим ҳаргиз.

Етушди басталик коримға, билмамдур иложини,
Талаб вақтида бир соҳибдуони кўрмадим ҳаргиз.

Ёзилди тахтаи иқболима сардафтари гурбат,
Адашган ерда сўрган раҳнамони кўрмадим ҳаргиз.

Жароҳатли дилимнинг захмини ҳар кимға кўрсаттим,
Ажаб толеъ забундурман, шифони кўрмадим ҳаргиз.

Бузулган хотирим ҳаргиз жаҳонда кўрмади шоди,
Жаҳон айвонида ғайр аз жафони кўрмадим ҳаргиз.

Жаҳонни тарк қилдим, Машрабо Иброҳим Адҳамдек,
Саропо дард кўрдум, муддаони кўрмадим ҳаргиз.

* * *

Кўрунди кўз қаросига магар хайли паризоде,
Шафақ тутти жаҳонни, келди ё бир қадди шамшоде.

Чароғон бўлди дунё ё магар келди менинг ёрим, –
Биёбон бўлди боғу бўстони хуррамбоде.

Хужуми ғам қилиб барбод келди бир насими хуш,
Магар озода ёрим, дўстлар, ишқ қилди бунёде.

Агар ул шоҳи хоқон қатлима лашкар чекиб келса,
Юроким чок этиб айлай ани олдида ҳам доде.

Бахористон булди, ранг-баранг гуллар бўлуб пайдо,
Хазон этмак учун, дўстлар, илоҳо, келмагай боде.

Неча йиллар ётибмен қор, ёмғур остида ғам еб,
Паризодим, маликам қилмади лекин мени ёде.

Ариғ йўлга ўзингни олқи, Машраб, ўтти умрунг, лек,
Муроду мақсадиға етмагай ҳаргиз хароботий.

* * *

Минг шўру фиғон бирла, хай-хай, не бало келди,
Жон қичкурадур қўй деб, ханжарни оло келди.

Қўлиға олиб фўлод, қошимға келур жаллод,
Қилди мени бебунёд, тиғи гузаро келди.

Кетсам бу алам бирлан, юз қохиши ғам бирлан,
Савғои санам бирлан, хуш даври сафо келди.

Рози бўлойин ўлсам, жон бергуча бир кўрсам,
Мундоғ не бало бирлан шиддатли қазо келди.

Заҳматга қазо ёндош, бўлди ҳаммаси йўлдош,
Ул жавру жафо подош, тиклаб югуро келди.

Девонаи Машрабсан, қўрқуб нега йиғларсан,
Ошиқ кишига ўлмоқ айни муддао келди.

* * *

Кеча базмингдин йирок ишқ аҳли чандон йиғлади,
Куйди ҳам парвона, ҳам шамъи шабистон йиғлади.

Соғиниб Юсуфни Яъқуб йиғлади шому саҳар,
То мусофир бўлди Юсуф аҳли Канъон йиғлади.

Соқиё, сун бир суроҳий, дам-бадам фарёд эгиб,
Аҳли мажлис олдида ёш ўрнига қон йиғлади.

Ҳажр шони куйганимға куйди, ўрганди чу барқ,
Ҳам мени дарди дилимға чархи гардон йиғлади.

Ҳар гикан ғам даштида санчиб аёғим қилди чок,
Менга ёр раҳм айламас, хори муғилон йиғлади.

Булмасун оғаҳ киши ҳоли дилимдин халқ аро,
Гарчи кулди оғзимиз, аммо дилу жон йиғлади.

Машрабо, гар жон яқосин чок-чок этсам, не айб
Ким, фалак жабридин ул сарви хиромон йиғлади.

* * *

Тушти ишқинг, эй пари, ақлимни ҳайрон айлади,
Ҳажринг ўти куйдуруб, бағримни бирён айлади.

Эй нигоро, орзуйи оразинг васлинг тилаб,
Ғунчадек лаълинг гами ашким тўла қон айлади.

Гоҳ-гоҳо раҳм этиб, банданг сари қилгил назар,
Ошиқинг жондин кечиб, ўзини қурбон айлади.

Доимо ишқингда йиғларман сенинг, эй нозанин,
Ғар бугун ким йиғлар эрса, тонгла хандон айлади.

Қатрайи ваҳдат майидин лутф ила қилди карам,
Завқу шавқидин бериб оламда султон айлади.

Эй биродарларки, мендин офият кўз тутмангиз,
Бир пари ақлим олиб кўйида нолон айлади.

Соқийи пири муғон сунди шароби антаҳур,
Мосуво айлар ҳамадин – мушқил осон айлади.

Бир масалдур – дунёнинг осойиши кофирғамиш,
Бу жаҳонни ошиқиға чоҳи зиндон айлади.

Халқи олам, эй париваш, ошно бўлғач сенга,
Машрабингни бошиға кўп тийрборон айлади.

* * *

Намангон шаҳридин, дўстлар, менинг ёронларим келди,
Огам бирла онамни билгучи меҳмонларим келди.

Шижоат бобида ҳар қайсиси бир Рустаму Сухроб,
Адолат тахтига минган бу кун султонларим келди.

Иноятли, диёнатли яна ҳам муршиди комил,
Ҳама ориф, ҳама содиқ, ҳама ирфонларим келди.

Аларнинг хоки пойи кўзларимга гўтиё, Машраб,
Чароғимни мунаввар қилгучи хоқонларим келди.

* * *

Мен кимга айтай, дўстларим, девона қилди ишқ мени,
Садпора қилди юраким, девона қилди ишқ мени.

Тун-кечалар дод айласам, ҳар дам сени ёд айласам,
Ишқингда фарёд айласам, девона қилди ишқ мени.

Шому саҳар гирён бўлай, йўлунгда саргардон бўлай,
Охир сенга қурбон бўлай, девона қилди ишқ мени.

Ҳамдам бўлай майхонаға, сокин бўлай бутхонаға,
Бошим қўяй остонаға, девона қилди ишқ мени.

Ишқ аҳлига ҳамдам бўлай, ҳақ йўлига маҳкам бўлай,
Даргоҳиға маҳрам бўлай, девона қилди ишқ мени.

Девонаи шайдо бўлай, мен толиби мавло бўлай,
Халқ олдида расво бўлай, девона қилди ишқ мени.

Машрабга қил лутфу карам, ваҳдат шаробин дам-бадам,
Эй соҳиби Лавҳу Қалам, девона қилди ишқ мени.

* * *

Бул ғариблиғ меҳнати кўнглумға кўб кор айлади,
Қилди бағрим поралар, жонимни афғор айлади.

Ёрди кўксум, эзди бағрим, оҳ бу дарди фироқ,
Ўртади мискин таним, ер бирла ҳамвор айлади.

Жоми ғурбатдин ичиб, қилдим ғариблик ихтиёр,
Не жафолар жонима ул чашми хуммор айлади!

Телба бўлдум, ҳарза гардум, билмадим нуқсоними,
Оқибат ишқинг мани расвои бозор айлади.

Ҳар қаёндин дарду ғам тегди дили афғорима,
Бу мани жисмимда дарду ғамдин анбор айлади.

Доимо чекгим риёзат куну тун тинмай, вале,
Бул тааллуқдин мани кўнглумни безор айлади.

Номид бўлма, агарчи, осийсан, эй Машрабо,
Баҳри раҳмат осий қулларға сазовор айлади.

* * *

Ошиқ улдур то дилида сақласа асрорни,
Барҳам урса йулига оламда йуқу борни.

То ўзунга дард тегмай, айланиб келмас даво,
Бас бу маънодин ҳақимлар кўп сўрар беморни.

Гарчи осийман анинг даргоҳидин навмид эмам,
Бир гул учун сув берурлар сад ҳазорон хорни.

Охири манзилга етмасдур кудуратлик кунгул,
Дилга жо бермоқ на ҳожат душмани ғаддорни.

То дилинга маърифатдин нури имон бўлмаса,
Суфийлар, бир «ху» га алмашланг фашу дасторни.

Хотири покингни машғул қилма ҳаргиз дунёга.
Дил ғуборолуда бўлди ул кўролмас ёрни.

Авлиёлардек муаззам бўлайин десанг, вале,
Машрабо, ҳеч қаңда қилма дилдин истиғфорни.

* * *

Маърифат бозорининг девонаси,
Бул ҳақиқат ишқининг майхонаси.

Оҳ уруб чиқса жаҳонни куйдурур
Ошиқ аҳлин зийнату сармояси.

Икки дунёни кўзумға илмадим,
Менки ул дийдорнинг ҳайронаси.

Айлади кўнгулнинг уйин хароб,
Бул эрур тан мулкининг вайронаси.

Мосувони тарк қилдим ишқида,
Бул жаҳону ул жаҳон бегонаси.

Машраби девонани ҳайрон этиб,
Қадди мавзун, эгма қошинг қораси.

* * *

Оқ юзунгда холу хат кўз кўрмағайди кошки,
Кўнглума юз доғи ғамни қўймағайди кошки.

Ишқ бир оҳ айлагач, кетти футур дин уйидин,
Бодани беғаш кўрубон сунмағайди кошки.

Чун Наманган шаҳридин парвоз айлаб мурғи рух,
Донаи холин кўрубон қўнмағайди кошки.

Ёр жилва бирла боқти, руху жон бўлди кабоб,
Ушбу ҳодисни бошимға солмағайди кошки.

Айрилиқнинг дардидин жоним куядур ё магар,
Доғи ҳасратдин бу жоним куймағайди кошки.

Кошки жонимни олса, доғи ҳасрат қўймаса,
Ушбу доғи айрилиғни кўрмағайди кошки.

Маираво, ёр хизматини айла жону дил била,
Ушбу даврон ҳам ғанимат ўлмағайди кошки.

* * *

Ногоҳ кўрунуб кўзлари шаҳло боқа қолди,
Парда кўтариб, қошини ул дам қоқа қолди.

Ошиқ эканимни билибон дилбари раъно,
Ақлимни олиб, жонима ўтлар ёқа қолди.

Рухум эритиб ёшини, ваҳ-ваҳ юзи оташ,
Ишқ чақмоқини жонима ул дам чақа қолди.

Тарсобачани кўрдуму дин кетти қўлумдин,
Қил сажда дебон бўйнума зуннор тоқа қолди.

Мен они учун кечаю кундуз югурурман,
Ерим келибон биргина ҳолим сўра қолди.

Айди: «Не гиларсан?» Дедим мен: «Шамъи жамолинг!»
Кўрсатти юзин, мақсуд ҳосил эта қолди.

Машраб юрвбон олам аро топмади мақсуд,
Юз шукрки, онинг била улфат бўла қолди.

* * *

Эй санам, ҳажринг ўтига дийда гирён бўлғуси,
Кўрмасам бир дам юзунгни тарки имон бўлғуси.

Мардумони кўзларинг бир кофири бераҳм эрур,
Гарчи кофирни кўруб тарсо мусулмон бўлғуси.

Гар чиқиб ҳар ёнға боқсанг ёр зулфингни тараб,
Шамъ ўлуб қуйган кўнгул бир дам паришон бўлғуси.

Қоматингни кўрсалар маҳшарда гар инсу малак,
Ҳуру гилмонлар «Бу ким» деб барча ҳайрон бўлғуси.

Қатраи сув томса гар шўрида кўздин, Машрабо,
Ташналик вақтида боқсанг роҳати жон бўлғуси.

* * *

Мени даврон бу кун дарду аламға мубғало қилди, –
Жафожў нозанинлар бирла ёрно ошно қилди.

«Алиф»дек «жон» аросида ниҳоли қомагин асраб,
Ғамидин оқибат қаддимни «нун» янглиғ дуто қилди.

Биродар, сен букун мендин умиди офият қилма,
Юрак-бағрим оқиб куздин, ажал юзини во қилди.

Кишига айтаёлмай бошга гушган габъи ҳолимни,
Бу ҳасрат бора-бора ўзини бағримга жо қилди.

Бу ҳолимға тараҳҳум қилғудек бир меҳрибоним йўқ,
Мени бечора қилди, зор қилди, бенаво қилди.

Бу бешафқат фалак солди менинг бошимға савдолар,
Чу андин неки келди – бори тақдири худо қилди.

Халойиқ дуни бўлсам ҳам жаҳон ичра ғанимагман,
Бу кун ё тонгла айгурларки, Машраб ҳам қазо қилди.

* * *

Кел, эй дилбар, юзунг очғил, тасаддуқдур бу жон эмди,
Фироқинг ўтиға куйдум, куяр бу устухон эмди.

Нечук айлай, аё дўстлар, бўлубман зору саргардон,
Давосиз дардга учрабман, ўларман бегумон эмди.

Жаҳонда ҳеч киши борму жудолиғдин хароб бўлғон,
Етибдур ҳалқума жоним, менга йўқ меҳрибон эмди.

Тушубдур кўнглума дардинг, кима айгай, кима йиғлай,
Лаҳад ичра кетар бўлдум, юроким гўла қон эмди.

Кетибон меҳрибон дилбар юрак-бағрим кабоб этти,
Етолмасман нигоримга, қилай кўксум нишон эмди.

Кел, эй Машраб, жудолиғдиннега мунча хароббўлдунг,
Етубдур сенга бу навбат, кегар яхши-ёмон эмди.

* * *

Кимга айтиб йиғлайин нозук адонинг дардини,
Хонавайрон айлаган ноошнонинг дардини.

Дилни бердим анга мен ғайр аз жафони кўрмадим,
Айтиб-айтиб йиғлайин ул бевафонинг дардини.

Умрум охир бўлди етмай доманини гардиға,
Кимга айтиб, кимга йиғлай дилрабонинг дардини.

Дарбадар аввораман, куйди дилим ахгар сифат,
Бахти қаро яхши билур бахти қаронинг дардини.

Осмон бесар бўлур айтсам аламлик дoston,
Ҳар кишига айта билмам раҳнамонинг дардини.

Дашту саҳролар куяр Мажнуннинг тортган оҳига,
Бесаруполар билур соҳиб азонинг дардини.

Норасоларға сухан қилмоқ хатодур, Машрабо,
Билса ҳар ким чорёри босафонинг дардини.

* * *

Кел, эй дилбар, баён айлай сенга бир-бир жудолиғни
Ки шояд раҳм этиб солсанг ўзунга ошнолиғни.

Тамоми хонумонимдин кечиборн бир сени дерман,
Ўзунгдин ўзга билмайдур, ўзунг билгил фидолиғни.

Чу сендин ўзгани демам, қасам Оллоҳ: қабул этгил,
Ки зулмунг манга айлаб, ўзгага бергил сафолиғни.

Сулаймон тахти-ю Жамшиднинг жомига бермасман,
Қўлумга косаи чўбин олиб қилсам гадолиғни.

Аё, эй тошюрак бедил, жафожў, зулмгар, бедод,
Нигоро, кимдин ўргандинг мунингдек бевафолиғни?

Сен, эй зоҳид, насиҳатни бориб меҳроб аро айтгил,
Жаҳонда кўрмадим ҳаргиз киши сендек риёлиғни.

Залолатпешалиғни аҳли дунлар сендин ўргангай,
Мунофиқ бадаслик ҳам тамаъгир рўсиёлиғни.

Риё тоат қилиб, кундузлари ўзни дебон мўршид,
Кечадан тонг қадар қилгунг ўзунгдек юз қаролиғни.

Аё Машраб, – деди зоҳид, – гуноҳинг беҳисоб эрмиш,
Агар авж айласа Саттор кечар сонсиз гунолиғни

* * *

Бу тани хокийнию руҳи равонни на қилай?!
Бўлмаса қошимда жонона, бу жонни на қилай?!

Ёрсиз ҳам бодасиз Маккага бормоқ не керак?!
Иброҳимдин қолғон ул эски дўконни на қилай?!

Ураинму бошима саккиз биҳишту дўзахин?!
Бўлмаса васли мента икки жаҳонни на қилай?!

Зарраи нури қуёшдек бу жаҳон ичра тамом
Ошкоро бўлмаса, сирри ниҳонни на қилай?!

Аршининг кунгурасин устига қўйдум оёғим,
Ломакондин жой олибман – бу маконни на қилай?!

Бир Худодин ўзгаси барча ғалатдур, Машрабо,
Гул агар бўлмаса қўлумда гиконни на қилай?!

* * *

Дилбар кўйида «Вашшамсу» «ваззуҳо» ўқуй,
Мақбул бўлса ҳамдинга «лаҳни уло» ўқуй.

Мажнунсифат фироқ даштида зор йиғладим,
Дарду ғаминг, Лайливашим, лайлу наҳор ўқуй.

Қошу кўзунгни ҳажрида, эй меҳри моҳжабин,
Ашким сувини оқизиб файзи баҳор ўқуй.

Шавқи муҳаббатингда кезиб Балх шаҳрини,
Хатти шаҳидликни кўруб ошкор ўқуй.

Фироқ қиссаси Машраб фикрида эрур,
Мастона Балх шаҳрида беихтиёр ўқуй.

* * *

Муродинга етай десанг қаландар бўл, қаландар бўл,
Ситам аҳлин югай десанг, қаландар бўл, қаландар бўл.

Оғиздин дур сочай десанг, шароби ишқ ичай десанг,
Ёмонлардин қочай десанг, қаландар бўл, қаландар бўл.

Фасод аҳлин қувай десанг, кетига бир урай десанг,
Бу даргоҳдин сурай десанг, қаландар бўл, қаландар бўл.

Риёзатсиз бўлай десанг, таним озод юрай десанг,
Жаҳонни сайр этай десанг, қаландар бўл, қаландар бўл.

Разолат куйдурай десанг, залолаг ўлдурай десанг,
Ҳаммасин супурай десанг, қаландар бўл, қаландар бўл.

Бу тақводин кечай десанг, хонақоҳдин қочай десанг,
Ҳақиқатни ечай десанг, қаландар бўл, қаландар бўл.

Гуҳаррезлик қилай десанг, ҳаммани кулдурай десанг,
Бу Машрабдек бўлай десанг, қаландар бўл, қаландар бўл.

* * *

Ёрни кўйида мен жавлон қилай,
Итларини сониди афғон қилай.

Кошки, бу қулбаи аҳзон аро
Итларини бир куни меҳмон қилай.

Ёр қилгон захм битмас, эй табиб,
Дема менга дардинга дармон қилай.

Оқизиб кўздан сиришким беадад,
Хаймаи афлокни вайрон қилай.

Кес бошимни ханжари нозинг билан,
Сендин ўзга кимга саргардон қилай?!

Зулфи мушкинг тасаввур айлабон,
Бу варақни сафҳаи райҳон қилай.

Ишқ куйдурса бу ошиқ кўнглини,
Сийна ичра ўт нечук пинҳон қилай?!

Гул юзин кўрсатти – ўлдурди мени,
Ёрни жисм орасинда жон қилай.

Маширабо, бир қатра тотдим жоми май,
Ўзим ишқ аҳлиға султон қилай.

* * *

Онқадар нурга тўлибман осмонга сиғмадим,
Тоқи Аршу Курсию Лавҳу жинонга сиғмадим.

Кимга соям тушса бир нури яқин бўлди у ҳам,
Дафтари руҳи қудсдурман, забонга сиғмадим.

Жаннату кавсар манам, ҳам дўзаху сақар манам,
Бир ўзумдурман бу дам, ҳафт осмонга сиғмадим.

Соия Одамға келдим, нури маъни изладим,
Жаннат ул-фирдавсдек олий маконга сиғмадим.

Бор эдим Нух вақтида, гарқ этмади тўфони ҳам,
Ҳамраҳи Мусо бўлуб Тури Синонга сиғмадим.

Еллик йил Исо билан юрдум ўлукни тиргузуб,
Боиси бир нуқтадин Машраб замонга сиғмадим.

* * *

Бу оламда ўзумдек сийнаси афгор топмадим
Ки, розим айтғали бир маҳрами асрор топмадим.

Фироқ даштида ташна юруб зору саргардон,
Лабинг зилолидин бир паймонаи саршор топмадим.

Ки, ишқи ғаминг мени охир юроким айлади сад чок,
Висол завқини бир лаҳзае, бир бор топмадим.

Тамоми рози дилим демакка изладим маҳрам.
Бу дашти Хўган кезибон бир дили хушёр топмадим.

Биёбон булбулидек, Машрабо, ҳеч йўқтур оромим,
Қўнай десам чаманда бир гули бехор топмадим.

* * *

Қаландар Машрабингман, икки оламини тегиб ўтгум,
Биҳишту ҳуру филмонинг пучак пулға сотиб ўтгум.

На айлай оби кавсарни нигорим бўлмаса соқий,
Харобот ичра бордум, қатра май ондин тотиб ўтгум.

Аё дўзах, мени куйдур, халойиқ куймасун ҳаргиз!
Тамуғдин ишқ ўти пурзўр, анинг захрин ютиб ўтгум.

Ки жон олғучини кўрдум, дедим: «Олғил бу жонимни»
Ажал қочди, уруб-қувлаб мен они қўрқитиб ўтгум.

Солиб бозори ишқинга матои жисму жонимни,
Харидор сўрмади ҳаргиз бу жонимдин кечиб ўтгум.

Висол айёми бўлғонда, кўрунғ, бахти сиёҳимни,
Бошимга келса ёрим – мен ётиб ухлаб, бўкиб ўтгум.

Куюб ўтгон мени – девона Машрабни сўрар бўлсанг,
На ерда аҳли дард топдим, кўзум ёшин сепиб ўтгум.

* * *

Ишқ водисидин бир кеча мен ҳай-ҳалаб ўтгум,
Зухход элини мамлакатини талаб ўтгум.

Оггим фашу мисвокни девоналиғ айлаб,
Парвона сифат жоними ўтқа қалаб ўтгум.

Дунё ясаниб жилва қилиб олдима келди,
«Борғил нари» деб, кетиға бир шатталаб ўтгум.

Офоқни бир лаҳзада кездим, на ажабдур,
Мино тоғидин ҳаққа сифат ҳаққалаб ўтгум.

Кўрдимки вафоси йўқ экан ушбу жаҳонни,
Миндим ажал отини мен қамчилаб ўтгум.

Билдимки они душмани маккораи айёр,
Ло тирноғи бирла юзини тирмалаб ўтгум.

Мардони худо дейдики: «Дунё майи аччиғ»,
Аччиғлигини билмак учун бир ялаб ўтгум.

Нафс кофири бирла туну кун гинмай урундум,
Танҳо қиличи бирла уруб қиймалаб ўтгум.

Хомуш пичоқини они бўйниға қўйдум,
Чўғ найзаси бирла кўзини найзалаб ўтгум.

Девонаи Машираб, бу сўзунг дардга даводур,
Ошиқ элини кўнглиға бир ўт қалаб ўтгум.

* * *

Жамолинг кўргали келдим, аё, эй меҳрибон онам,
Менинг учун адо бўлган юрагу бағри қон, онам.

Хўтандаштига туштум бул фалакнинг гардиши бирлан,
Ешиткил арзи холимни, мен айтай сенга, жон онам.

Ажойиб меҳрибонимсан, мени ороми жонимсан,
Муроди ду жаҳонимсан, бихишти жовидон, онам.

Мени бир жоду кўзлук бул жаҳон ичра хароб этти,
Қади сарву санавбар, қошлари мисли камон, онам.

Бошимга тушти бул савдо, булубман булбули шайдо,
Шабистони жаҳонда қумридек шаккарфишон, онам.

Бу ишқ ўти хароб этти, юрак-бағрим кабоб этти,
Мени хоку туроб этти, юзи моҳи тобон, онам.

Сени кўп интизор эттим фироқ ўтига, эй Каъбам,
Тавофи Каъбаи мақсуда келдим дилкашон, онам.

Илоҳо, афв қилгайсан, бу Машрабнинг гуноҳини,
Туфайли онаи зорим, гарибу нотавон, онам.

* * *

Ишқ ўтига ўртаниб девона бўлган ўзгинам,
Куя-куя кул бўлуб бирёна бўлган ўзгинам.

Ошиқи дийдорман, эй ёр, билмассан магар,
Мансури Ҳаллождек дорга осилган ўзгинам.

Куя-куя кул бўлуб дунёдин ўткан бормукин,
Ишқ йўлида минг ўлуб, минг бор тирилган ўзгинам.

Чок сийнамни қилиб маҳшарда айларман фиғон,
Ул куни дийдор деб маҳшарни бузган ўзгинам.

Ул сирот ул-мустақим олдида барча йиғлашур,
Ишқим раҳбар қилибон андин ўткан ўзгинам.

* * *

Ўшал кун сенга, эй шўхи ситамгар, ошно бўлдум,
Жамолингни кўрай деб, орзу бирлан адо бўлдум.

Ба бозори муҳаббат гавҳари қимматбаҳо эрдим,
Рақиблар олдида мисли садафдек камбаҳо бўлдум.

Қаландарвор ҳажрингда навою нолалар қилдим,
Сенинг дарди ғамингдин, эй пари пайкар, адо бўлдум.

Ўшал кун санга паймон айладим, эй шўхи бепарво,
Тамоми ҳамнишину ҳамнафаслардин жудо бўлдум.

Муҳаббат ўти куйдурди юрак-бағримни, эй Машраб,
Кўюб кул бўлди жисмим, нест бўлдум, зери по бўлдум.

* * *

Томоша айламакка гушаедин анжуман келдим,
Суруди булбули шўридадек сўи чаман келдим.

Агар Яъқубдек қон йиғласам, айб айламанг зинҳор,
Фироқи дарди Юсуфни чекиб байтул ҳазан келдим.

Шаҳидони Хўтанни тавф этарга, эй мусулмонлар,
Чу лола домани саҳро тутуб дашти Хўтан келдим.

Жаҳон шайху кибори, олиму, муфтию қозиси –
Ҳама ком топти дунёда, бараҳна, беватан келдим.

Қадаҳ махмуридурман тўлдуруб келтурғил, эй соқий,
Шароби қирмизи нўш этгали хушки даҳан келдим.

Майи ваҳдат тўла берғил мани Машрабга, эй соқий,
Сиво мулкида сайде манки, гулгун пираҳан келдим.

* * *

То олами зоҳирға келиб ман гузар эгтим,
Тарк айладиму жумлани қатъи назар эгтим.

Аҳволи дилим айтғали бир маҳраме тоимай,
Зулминини қариндошу ғамингни падар эгтим.

Бир қушки чўлоқ сен сори парвоз этайин деб,
Ҳажр ўқларини жонга суқуб болу пар эгтим.

Душманга чу ҳарб этмак учун чора тополмай,
Дўстум қўлини тугтиму тиғу табар эгтим.

Ғам шоида қалбимға гузор эгти хаёлинг,
Кўз ёш, юрак қони билан моҳазар эгтим.

Савдои сари зулфунг учун неча маҳалдур,
Жон кишварини буздиму зеру забар эгтим.

Бир мартабада гурмас эмиш шоҳ ила дарвеш,
Бас, жандани кийдим, ўзими дарбадар эгтим.

Кўтаҳ назар эл билмаса деб хаста бу Машраб,
Минг маънини бир нукта била мухтасар эгтим.

* * *

Етти, дарёга қўшулди оби чашми ҳимматим,
Неча Мажнунга сабақ берди дилимда ҳайратим.

Доманимдин тортти, дунёни кўрунг дуни дағал,
Варна аршнинг устида эрди камоли миннатим.

Хуни гарқ бирла адо қилдим, баче, Мансурман,
Охи сардим бўлди савмим, ҳам фиғоним-тоатим.

Гарчи зоҳир хушк хоку бебизоатман букун,
Мусою Исони давронига бордур нисбатим.

Эй сафобахш, нафси фиръавнимга бир шамшир ур,
Токи ҳамроҳи Мусо бўлсун мени бу хислатим.

Умр азал дорул бақо, дайри фанога турғали,
Лоладек бир соати йўқдур менинг ҳеч фурсатим.

Покбозам, хорижи дунёу уқбодин жудо,
Сувратим гарчи башар келди, малақдур сийратим.

Неча Мансур ўлди иршодманд муҳаббат йўлида,
Менга ҳам дори қурулгонда етар бу қисматим.

Ҳеч билолмайман ўзумни қайси қавмийман букун,
Лекин арш устида Жибрилдур менинг ҳамсуҳбатим.

Машрабо, охир сенга юз минг биёбон тай уруб,
Бўлмади бир пашшаи лоғарча акнун хизматим.

* * *

Ярайдур менга хижрон илкидин фарёдлар қилсам,
Бориб Ҳақ олдида дасти фалакдин додлар қилсам.

Агарчи додима етса чақибон ишқ чақмоқин,
Фалакнинг уйига ўтлар қўюб барбодлар қилсам.

Мени бир дам халос эт, эй биродар, гуссаю ғамдин,
Онинг ёди билан ҳар дам кўнгулни шодлар қилсам.

Менинг ҳолим агар ишқ аҳли кўрса, зор йиғлайдур,
Агар дарду ғамимдин заррае бунёдлар қилсам.

Ўшалким гарқи дарёи муҳаббат бирла Машрабман,
Дилу жоним билан ҳар дам агар фарёдлар қилсам.

* * *

Ўшал рўзеки мен сендин жудолиғ бирла зор эттим,
Чиқиб сахроға Мажнувлиғ шиорин ошкор эттим.

Қаро қилса фалак бахтим била бул рўзгоримни,
Сенинг дарду ғаминг сийнам ичинда эътибор эттим.

Мен афтодаю бедил, ғариби доғи ҳижронман,
Ўзумға офарин дерман, сени кўрмай қарор эттим.

Менинг, жоно, ғамингдин ўзга ҳечким – мунисим йўқдур,
Ким айлар илтифоте – мен диёрингга гузор эттим.

Ўюлсун кўз жамолингдин дигар юзга нигоҳ этса,
Куюб қолсун юрак-бағримки, сендин ўзга ёр эттим.

Жамолинг соғиниб кўзларда зарра нур қолғон йўқ,
Ажаб йўқ, зор қолғон киприкимни ашқбор эттим.

Ерурман ошиқинг, халқи жаҳон дерлар мени Машраб,
Нечукким, манзилимни сояи парвардигор эттим.

* * *

Сегорим ториға жон риштасидин гор эшиб чолсам,
Анинг хуш ноласидин бевафонинг кўнглини олсам.

Мақом олиб мақом узра мақомин дилға жо қилсам,
Муҳаббат созиға созлаб мен онинг олдида чолсам.

Мақомларнинг атосини «Хусайний» у «Ажам» дерлар,
Булардин ҳам юқори пардаида «Чоргоҳ» чолсам.

«Баёд» дилбаримни ёдида чолсам паёнайким
Ки, кўнгул бенаво бўлғонидин айлаб «Наво» чолсам.

Аролаб чолсам «Ушшоқ»у ғазални соза еткурсам,
Саҳарларда кўнуб машшоқлардин пурзиё чолсам.

Кел, эй Машраб, қадаҳсунғил, бўлойин маст-мустағрақ,
Бир илкға косаи танбур, бириға жомни олсам.

* * *

Мен эрдим булбули гүё, фиғон бирла чаман келдим,
Юрақда дард кўпдур, гулузори ёсуман келдим.

Менинг ошуфта кўнглум гунчадек ҳаргиз очилмайдур,
Юрақдин ғам кетар деб, бу сабабдин мен Хўтан келдим.

Юрақдин оҳ тортар барча толиблар ҳам армонда,
Муяссар бўлмади мақсуд, яна қайтиб ватан келдим.

Бу Машраб сўзини дурдонайи қимматбаҳо дерлар,
Жамии халқ аро сўз бобида соҳиб сухан келдим.

* * *

Базми шамъингдин замона ичра бир гирён ўзум,
Доимо парвонадек шамъ ўтиға сўзон ўзум.

Кахрабо эрмиш жаҳон даврида афғон айлаган,
Чун фалохун доимо саргаштаи даврон ўзум.

Шоҳлик бирла гадолик, бил, баробардур манга,
Гоҳи ҳажрингда гадо, васлингда гоҳ султон ўзум.

Чин аро кўргач хаданги новаки қош ёсини,
Сийначок ўлғон шаҳиди тийри бепайкон ўзум.

Дарғаҳи васлинг тилаб, айб этма, афғон айласам,
Машраби саргаштаи ғамдидаи хижрон ўзум.

* * *

Англа бу сўзни, эй санам, ошиқи муддао ўзум
Асли дилида дарди кўп, дунёда бедаво ўзум.

Елни сазойи қилмагил, ёлғуз ўзумни айлагил,
Юрдуму кўрдум ҳамани, дунёда пурғуноҳ ўзум.

Дунёга барча махлуқинг бир келибон бир кетадур,
Кунда мени минг ўлдурур, пуршўру пуржафо ўзум.

Зоҳид элига фосиқу гумраҳу осий, пурғуноҳ,
Ҳақнинг қошида мартабам – уммати Мустафо ўзум.

Ошиқ эрурсан, эй рафик, кўрқмаки жонинг ваҳмидин,
Қилса мадад ўзи, вале, дардима ҳам шифо ўзум.

Қатраи май тотурмасанг ол бу жонимни, эй санам,
Сенсиз бу дунё ичида ўлмакима ризо ўзум.

Парда кўтаргил, эй санам, рози дилимни айтаин,
Барча опиклар олдида аввали додхоҳ ўзум.

Ёстониб эшикин пирим, солди бозори кўйига,
Сўрмадинг бу нечук фақир Машраби хокипо ўзум.

* * *

Дунёга келиб лойига билмай бота қолдим,
Дармон йўқидин захри балосин юта қолдим.

Кўрдум мен они душмани руҳу тан экандур,
Ло ўқи билан икки кўзига ота қолдим.

Майхонага кирдим, била қолдим куяримни,
Масжидга кириб зоҳиди яхдек қота қолдим.

Зоҳид, менга бир шишада май, сенга – намозинг,
Минг таквини бир косаи майга сота қолдим.

Ваҳдат майини пири муғон илгидин ичтим,
Мансур каби бошимни дорға тута қолдим.

То телбалигим шуҳрати оламни тутубдур,
Бир жилвасига икки жаҳондин ўта қолдим.

Айб этмангиз бу Машраби беҳудни ёронлар,
Найлайки, бу ғурбат кўчасидин ўта қолдим.

* * *

Мени девона қилди ул пари рафтор қомат ҳам,
Бу кун келмам ўзумга, балки, фардои қиёмат ҳам.

Менинг ҳоли табоҳимни муҳаббат аҳли кўрганда,
Пушаймонлар қилиб ишқдин, яна айлар надомат ҳам.

Мени ғам бирла ўлдурдунг фироқинг ўтига ташлаб,
Не бўлгай эмди мен ўлсам, чун сен бўлгил саломат ҳам.

Аё, дилбар, рақибим ул ҳарамга айлама маҳрам,
Менинг ҳолимга раҳм айлаб, карам қилгил, каромат ҳам.

Сўромас, Машрабо, ҳеч ким сени, оре, ажаб эрмас,
Юзумни бости бори меҳнату гарди маломат ҳам.

* * *

Сузук кўзлук, сариг садбарг юзунгни, дилрабо, кўрсам,
Юзунгдин юз ўгурмасман, агар юз минг бало кўрсам.

Мени ошиқу маъшуқ дерлар ушбу оламда,
Насиб ўлмиш менга давлат фиरोқинг ўтида куйсам.

Чунонам кўнгли қаттиқсан, бирам ҳолимни сўрмассан,
Жамолингга тўёлмасман бошингдин юз минг
ўргулсам.

Нечук бедодлиг иш ўлдиким, мен сендин жудо бўлдум,
Жафоларники мен тортиб, на мушкилдур қараб
қолсам.

Садафсиз дурр, тикансиз гул, машаққатсиз хунар йўқдур,
Топарманму висолингни жаҳонни истабон юрсам?

Лабинг лаълу хатинг Хизру юзунг монанди Юсуфдур,
Зулайходек куюб-ёниб бу ишқ ичра адо бўлсам.

Ўшал Мажнуни шайдодек биёбонлар аро мен ҳам,
Кўйингда дам-бадам ёниб, «Қани Лайло?» – деб оҳурсам.

Кел, эй Машраб, кўзунг йўлларда қолди термулуб,
найлай,
Қани ул хоки пойинг кўзларимга тўтиё қилсам.

* * *

Батақдири худо бирла ўшал ёримни мен кўрсам,
Латофат боғида битган қизил норимни мен кўрсам.

Юзидин нурлар томғай ўшал хуршиди тобоннинг,
Тиларман ушбу оламда вафодоримни мен кўрсам.

Жамоли ойдек тўлғон, мени девоналар қилғон,
Ки, ул ақлу ҳушум олғонки, дилдоримни мен кўрсам.

Гаҳ қайғу бошға солдурғон, кўнгулни ғамға тўлдурғон,
Гаҳ нози бирла ўлдурғонки, айёримни мен кўрсам.

Чу Машраб айтур: «Эй ёрон, кўзум йўллардадур гирён,
Бузуғ кўнглумни бир сўрғон харидоримни мен
кўрсам».

* * *

Шоҳи жаҳоним, ишқингда ўлдум,
Ороми жоним, ишқингда ўлдум.

Мунча жафони кимдин ўргандинг,
Эй пуктадоним, ишқингда ўлдум.

То қоба қавсайн шарҳи қошингдур,
Абру камоним, ишқингда ўлдум.

Қақнусга ўхшаб нола қилурман,
Уртанди жоним, ишқингда ўлдум.

Бир раҳм қилғил, ҳолимни сўргил,
Номехрибоним, ишқингда ўлдум.

Ёрим, сенга мен чокар бўлойин,
Соҳибқироним, ишқингда ўлдум.

Маширабга бир боқ, жон лабга етти,
Руҳи равоним, ишқингда ўлдум.

* * *

Сени кўрдум ҳама элни унуттум,
Жаҳон лаззатидин кўнглум совуттум.

Сенга бердим дилу жонимни ул дам,
Биҳишти жовидон таркини гуттум.

Висолингда лабингдин эл май ичти,
Фироқинг бирла мен хуноба юттум.

Не қаттиқ кун эди, эй роҳати жон,
Сенингдек офати жонға йўлуқтум.

Кеча-кундуз мудом андиша қилдим,
Сенинг мислинг йўқ эконин ўқуттум.

Танимсан ҳам азиз жоним эрурсан,
Изинг ҳар ердадур – юзумни сурттум.

Қабул қил, хоҳ қилма, ҳасратингдин
Кезиб чўлларни сўнгоким чуруттум.

Гаминг – кўнглумга, фикринг – жонима қут,
Ҳаёт истаб хаёлинг захрин юттум.

Тилимда ё дилимда ўзга ким бор?!
Қасамёд айладим ўзга қуруттум!

Гаҳи васлинг висоли бўлмаганда
Хаёлинг бирла кўнглумни овуттум.

Сени ҳам кўрмаган, ҳам гонмаган сўнг,
Гаминг бирла иковлон гўша гуттум.

Қачон кўрдум қизил гулдек юзунгни,
Вужудим куйдуруб кулин совурттум.

Ўтун янглиг куюб ишқинг ўтида,
Адам бўлдум, борин баҳридин ўттум.

Бу Машрабга чу ишқинг жовидондур,
Кечани ишқ-ла кундуздек ёруттум.

* * *

Ишқинг ўтига куйғоли келдим,
Ойдек юзунгни кўрғоли келдим.

Савдои зулфунг гушди бошимга,
Сендин давосин сўрғоли келдим.

Баҳрингга кирдим гаввос бўлай деб,
Бир дурри мақсуд олғоли келдим.

Эй гулўзорим, ой юзли ёрим,
Маҳви жамолинг бўлғоли келдим.

Қофила кегти, манзилга егти,
Мен ҳам тараддуд кўрғоли келдим.

Соқий, қадаҳни қилғил мухайё,
Ваҳдат майидин ичғоли келдим.

Раҳмат эшигин Машрабга очғил,
Ишқинг кўйида ўлғоли келдим.

* * *

Сенинг васлингни, эй жонон, мени афгор соғиндим,
Шаби ҳижронда қолдим, партави дийдор соғиндим.

Ҳазон торож айлаб бағримни помоли ғам қилди,
Баҳор бўстонидек дилбар, гули рухсор соғиндим.

Ўлар ҳолатдаман, бошим сори қилғил қадам ранжа
Ки, дийдоринг қиёмат қолмасун, зинҳор соғиндим.

Кечалар уйқу йўқ, кундуз хаёлотинг била ўтти,
Бақалби ботину зоҳирда ҳам бедор соғиндим.

Кўнгулда йўқ эди сендин жудолик, лек найларман,
Муқаддар илкидин бўлди бу иш ночор, соғиндим.

Шажарлар хома, дарёлар сиёху еру кўк саҳфа,
Рақам қилсам адо бўлмас ғаминг, бисёр соғиндим.

Қулунг Машрабни, жонон, шафқат ила бир сўраб
килгил
Ки, сен муршиди комил, маҳрами асрор, соғиндим.

* * *

Жонон, юзингни кўрголи келдим,
Шаккар лабингдин сўрголи келдим.

Ўттек тутошиб ёнди юроким,
Куя-куя кул бўлголи келдим.

Эй моҳи тобон, лутфу қарам қил,
Ойдек юзингни кўрголи келдим.

Шамъи жамолинг парвона қилди,
Ўтга ўзумни урголи келдим.

Пардани очғил, эй гулузорим,
Рози дилимни очголи келдим.

Эй тўраи ҳусн, банданг бўлойин,
Ешигингга кул бўлголи келдим.

Машрабга тегди косаи даврон,
Беш кун жаҳонда ичколи келдим.

* * *

Ногоҳ кўрубон маҳви жамолинг бўла қолдим,
Ойдек юзунгга боқдимۇ ҳайрон бўла қолдим.

Ўтдек тўташиб куйди юрогим била жоним,
Парвона бўлуб ўтқа ўзумни ура қолдим.

Юз ғамза била чиқди санам майкадасидин,
Бир ғамзасиға дин била имон сота қолдим.

Кўрдумки, ажаб ишвагару дилбари танноз,
Девона бўлуб ишқида ўтдек ёна қолдим.

Дийдори жамолини кўруб ишқи йўлида,
Гулгун ёнибон маҳви тамошо бўла қолдим.

Ҳожат эмас ул Каъбаю бутхонаға бормоқ,
Мен гавҳари мақсуд бўлайин деб ёна қолдим.

Машраб бошиға тушди ўшал кун ғами дилдор,
Шайдойи бўлуб жумла ҳавасдин қола қолдим.

* * *

Кўрдум юзунгни девона бўлдум.
Ақлу хушумдин бегона бўлдум.

Тортиб жафодар ўлсам кўйингда,
Қайтмасман ҳаргиз – мардона бўлдум.

Бўлуб жаҳонда расвои олам,
Яхши-ямонга афсона бўлдум.

Кавсар шароби ёдимга келмас,
Лаъли лабингдин мастона бўлдум.

Юмдум кўзумни сендин бўлақдин,
Кечдим баридин, риндона бўлдум.

Кўрдум тушумда шамъи жамолинг,
Чарх уруб ондин парвона бўлдум.

Ишқинг майига тўлди бу жисмим,
Ҳам соқию ҳам паймона бўлдум.

Бир қатра эрдим чўмдум денгизга,
Кирдим садафга дурдона бўлдум.

Куйдурмаса ўт, бўлмас яғоч чўғ,
Ишқ ўти бирлан ҳамхона бўлдум.

Бўлдум фано мен туфрог ичинда,
Бир дона эрдим минг дона бўлдум.

Ул юз ўтида буд бўлди побуд,
Жон жонга кирди, жонона бўлдум.

Тегди кўзунгдин ҳар дамда минг тийр,
Аввал эдим дашт, гулхона бўлдум.

Бир неча йилдур ёрдинг жудоман,
Билмай ўзумни девона бўлдум.

Куймас, дедилар, маъмураи ганж,
Обод эдим мен, вайрона бўлдум.

Машрабга май сун майхона ичра,
Масжидга кирмай мастона бўлдум.

* * *

Дунё сориға бир келибон ғамзада кеттим,
Бир лаҳза дам олмай, турубон лаҳзада кеттим.

Бир мушфиқи ҳамроз жаҳон ичра тополмай,
Ҳасрат ўтидин куйдуму мотамзада кеттим.

Суртмай бу қаро юзни ўшал равзада бир йўл,
Юз ҳасрату мотам била меҳнатзада кеттим.

Ҳар жон келару кетгусидур, билсам они ҳам,
Армонда юруб, лек, бузуғ кулбада кетдим.

Ҳорис бўлубон дунёда юрди неча гумроҳ,
Урён келибон мунда яна арбада кеттим.

Ғофил кишилар кечаю кундуз тилагай мол,
Дунё дедиму охиратимни сота кеттим.

Ёрини хаёл айлади Машраб, кўзин очди,
Юз дарду алам бирлаки меҳнатзада кеттим.

* * *

Дунёни пуштипо уруб Адҳами бенаво ўзум,
Авжи фалакда юругон кавкаби пурзиё ўзум.

Банда – умам. Умам ўзум, на миннат ўзгадин тақи,
Йўқтур табиба ҳожатим – дардима ҳам даво ўзум.

Мен тилабон дийдорини кўҳи Тур узра дам-бадам,
Мусолайин асо олиб тунқотори худо ўзум.

Куфр ила дин мазҳабида ҳеч кима йўқтур нисбатим,
Ҳам санаму, ҳам ошиқу, ҳам шоҳу, ҳам гадо ўзум.

Мажнуни бенаво деманг, лайлу наҳор бўзласам,
Лайлисини сўроғлаган Мажнуни бенаво ўзум.

Ҳуру биҳишту кавсаринг – кўзима бир қуруғ работ,
Васлингга йўл топай десам, раҳраву раҳнамо ўзум.

Асли насабим сурасанг бир қора қулни ўғлиман,
Баҳри муҳаббат ичида гавҳари бебаҳо ўзум.

Машраби Маҳдий айтадур олами бевафо аро,
Бир бўти бебадал учун ошиқи мубтало ўзум.

* * *

Гулшану боғи даҳр аро булбули нағмагар ўзум,
Бир бвти хушхиром учун ошиқи дарбадар ўзум.

Кўюнгда, эй санам, бориб навҳаю нолалар қилиб,
Шому сахар фиғон қилиб, ҳофизи хушасар ўзум.

Ё шаҳи меҳрибонмусан, ё маҳи осмонмусан,
Ер била ўтни куйдуруб кавкабаю қамар ўзум.

Жоми майи луоб ичиб, Мажнуни бенаво бўлуб,
Нозу қарапмалар қилиб, Лайлии ишвагар ўзум.

Шамъи жамолинг ўртади жону дилимни, эй санам,
Болу паримни куйдуруб, бедилли навҳагар ўзум.

Васлингни истаб, эй санам, кечаю қундузи мудом,
Ёр деди сахарда топ, доияи сахар ўзум.

Хисрави комрон бўлуб, Рустами Достон бўлуб,
Бир зўр паҳлавон бўлуб, Ҳамзаи раҳнагар ўзум.

Олими нуқтадон манам, пири ҳидояхон манам,
Шухрати шеър бобида Машраби мўтабар ўзум.

* * *

Қиёматдур, агар, жоноки, мен сендин жудо бўлсам,
Хуш ул давлат эрур менга фироқингдин адо бўлсам.

Муҳаббат ўтига, жоно, юрогим гаҳ-батаҳ қондур,
Нечук оху наво айлай азалдин бенаво бўлсам,

Юроғу бағрим ўртанди сени дарду фироқингдин,
Нечук юз қайтаройин мен азалдин ошно бўлсам.

Чу қумри сарв учун йиғлаб, фидо айлаб бу жонимни,
Тамоми хонумонимдин кечиб кул мосиво бўлсам.

Хама ушшоқи содикни сени ишқинг хароб айлар,
Қабул эттил, аё дилбар, кўйингда бир гадо бўлсам.

Фалакнинг жавридин, дўстлар, нечук мен шиква
айларман,
Нетай, найлай, азал кундинки мен бахти қаро бўлсам.

Нега додимга етмайсан, менинг ҳолимни сўрмайсан,
Фироқингда адо бўлган бу Машраб, додхоҳ бўлсам.

* * *

Зебо санамим йўл уза кўргач гура қолдим,
Наззорасидин маҳв бўлубон ўлтура қолдим.

Сайёра сифат кеча тонг отғунча югурдум,
Юз шукрки, ойдек юзини бир кўра қолдим.

Ғам тоғида Фарҳод сифат эмгонур эрдим,
Бошимга қазо гешаси гегди – ёта қолдим.

То базми висолингга теголгунча рақиблар,
Болу парими юлдуму мен телмура қолдим.

Мажлисдаги шамъни кўрубон олдиға бориб,
Парвона масал ўг ичиға ҳам куя қолдим.

Ширин лабидин берса менга ваъдаи хуш деб,
Жон нақдини илкима олибон бора қолдим.

Май тутти гаҳ ағёр, гоҳ ул шўхи ситамгар,
Дарҳол кўпуб май кўлидин ҳам ола қолдим.

Май тўла қилиб, мўғбача, Машрабға беринглар,
Бир ғамзаи мижгон била жоним бера қолдим.

* * *

Аё дилбар, сани кўргач, баса, ман мубтало бўлдум,
Сенинг кўйингда, эй барно, гирифтори бало бўлдум.

Хаданги новаки мужгонларинг ҳар дам тегиб ўтди,
Қизил қонимға булғониб, шаҳиди Карбало бўлдум.

Ҳаётим оразингга сарф қилдим, билмадинг аммо,
Сени деб мен ҳамиша дину дунёдин сиво бўлдум.

Менингдек ошиқи дилхастае ҳеч бўлмасун, ё Раб,
Начук кўнгул узай сендин, азалдин ошно бўлдум.

Нисори мақдаминг кўюнгга бошимни фидо қилдим
Ки, тиғи ханжаринг тегдию жонимдин жудо бўлдум.

Юрурман жустужў айлаб кеча-кундуз фироқингда,
Висолингдин хабар топмай эшикларда гадо бўлдим.

Бу Машрабга тараҳхум айлагил, эй дилбари зебо,
Фироку ҳасратингда, бас, ғарибу бенаво бўлдум.

* * *

Қилди менга бир жилвае ногоҳ боқа қолдим,
Ул жилвага дин ила дунё сота қолдим.

Маъшук деди: «Бовар эмас менга бу ишқинг»,
Ғайрат тиғи бирла юрагимни чопа қолдим.

Арз устидан ул Аршғача шаҳбозини кўргач,
Тан шаҳрида ул жон қушидек талпина қолдим.

Ғам тоғини Фарҳод сифат эмганур эрдим,
Бошимга қазо тешаси тегди, ёта қолдим.

Машраб, йўлида турфа паришон юрур эрди,
Ул мақсудимни кўргали ногоҳ боқа қолдим.

* * *

Дунёга келиб ранжу балони кўруб ўтгум,
Юз ранжу бало шиддатидин ўргулуб ўтгум.

Дунёга кўнгул берса киши бўлгуси расво,
Бу фоний жахон мулкига шатто уруб ўтгум.

Билдим мен анинг душмани қотил эканини,
Мардона бўлуб белга этак қистуруб ўтгум.

Жон олгуси Азроил эмасдур ўзи, билғил,
Нечунки мен они била улфат бўлуб ўтгум.

Машраб, сени део ушбу жаҳондин кўнгул узди,
Девона бўлуб ондин эшоким суруб ўтгум.

* * *

Нетгум, санамо, ишқинг ўтида ватан эттим,
Ҳар тори мўйим шамъ каби шуълазан эттим.

Қон йиғлади кўз, қолди таним қон орасинда,
Ҳар қатрани тан тоғида лаъли Яман эттим.

Жон тоғини ғам тешаси бирлан қазадурман,
Ўлгунча хаёлингни уюб Кўҳкан эттим.

Жаннат тиламай, кавсар отин оғзима олмай,
Лаълинг ғами захр эрдик, шахдшикан эттим.

Ўтлар туташур гар нафас олсам, ҳама жонға,
Ишқ аҳлиға ўтлуғ юрагимни даҳан эттим.

Сайд ўлғуси ҳар ким келур олдимга, қутулмас,
Нечунки, кўнгул шуъласи бирла расан эттим.

Мен айладим ул гулшани ишқ ичра наволар,
Ҳар булбулу тўти эди – зоғу заған эттим.

Машраб танининг захмлари бўлди гулафшон,
Ўлдум ғами ишқингда чу гулдин кафан эттим.

* * *

Сени ишқингда, эй дилбар, ажаб девонало бўлдум,
Бу оламда халойиқга, базе, афсонало бўлдум.

Асоси салтанат бирла паривашлар шаҳаншоҳи,
Тараҳхум айлагил менга, эшикларда гадо бўлдум.

Сўроглаб васли дийдоринг тамоми халқдин сўрдум,
Деди: «Жўянда ёбанда»ки, топмай мен адо бўлдум.

Нигоро, ханжари нозинг дилим садпоралар қилди,
Тўлуб қоним юзунг кўрмай, шаҳиди Карбало бўлдум.

«Алиф»дек қоматин дилбар қилиб ҳам бодани сўнди,
Ушал майдин ичиб «бе» нуқтасидек зери но бўлдум.

Бу Машраб дардини, ё Раб, ки ҳеч ким бошига солма,
Дуо айланг, аё дўстлар, ки муҳтожи шифо бўлдум.

* * *

Сабр ила ҳам фароғатим қолмади таңда тоқатим,
Тун-кун ила зиёдадур меҳнату дарду кулфатим.

Оҳу фиғон қилиб кегай, тоғу тоша бошим урай,
Бошима минг балою ғам – кунда турур қиёматим.

Заррача қолмади юрак, куйдию бўлди ҳам адо,
Кўзда ёшим, ранги зардим – ушбу эрур аломатим.

Барчага молу жоҳини, неъмату мулку жойини,
Манга берибдур оҳини – ушбу турур ҳаловагим.

Ҳожию муфтини йиғиб, омию шайх ҳам мурид,
Барчасидин юз ўгуруб, ишқи эрур маломатим.

Ишқ эмас бало экан, меҳнату дарду оҳ экан,
Машраби зор-зор экан, кун-кундин ортур офатим.

* * *

Нигорим, гульюзорингни кўролмай мубтало бўлдум,
Шароби лаълидин ичтим, санамга ошно бўлдум.

Тарахҳум қил, аё дилбар, қулингга кўп жафо қилма,
Ўзунгга ошно қилдинг, ғарибу бенаво бўлдум.

Юзунг гулдур, мужовир кўзларинг мастонадур жонон,
Юраким поралар бўлди, шаҳиди Карбало бўлдум.

Гуҳар бозориға кирдим, табиби ишқдин сўрдум,
Ки дардимға даво топмай, бу дарди бедаво бўлдум.

Кел, эи дилбар, томошно қил, бу Машраб сўзини таҳқиқ,
Йўлингга жон фидо қилдимки, ул дам муқтадо бўлдум.

* * *

Дил даштида ғам охуларига ватан эттим,
Ғамзанг ўқи то лолалар очти – чаман эттим.

Ишқ аҳли менинг сори келурға бу эрур йўл,
Ҳар ерда тараб гуллари эрди – ватан эттим.

Найсон каби кўздин ёғадур ашки равоним,
Садқанға юрак тошини лаъли Яман эттим.

Меҳринг қуши кўнглум қушидин ажрамасун деб,
Бўйнию аёғига белимдин расан эттим.

Жонимға нигоҳинг ўқидин гуллар очилса,
Сайримға ани настарану ёсуман эттим.

Расволиғ ўтин балки ўзумга ёқадурман,
Жисмимға самандар каби ўт пираҳан эттим.

Машраб, бу сўзинг топди сенинг бўйи шаҳодат
Қонлиғ танингға ишқ либосин кафан эттим.

* * *

Даргоҳингга бир ожизу афгор келибман,
Арзи дилими айтмак учун зор келибман.

Йўқдур менинг илгимда сенга тухфаи лойиқ
Жуз зилли гунаҳ эл ичида хор келибман.

Рад қилма, қабул айлаки, шармандалигимдин
Расвои жаҳон, кўчаю бозор келибман.

Бозори жаҳон ичра келиб шаҳри адамдин,
Жон нақди била сенга харидор келибман.

Лутф бирла карам айлаю дардимга даво қил,
Дармон тилабон соҳиби озор келибман.

Зор ила тавалло қиладур хасга бу Машраб,
Оч парданиким, толиби дийдор келибман.

* * *

Мендин саломе ба сўйи жонон,
Эй бод, еткур арзи ғарибон.

Ҳам дардмандам, бехонумонам,
Жоно, ту буди, дардимға дармон.

Ҳарчанд мохи ҳаж қурбон келодур,
Ҳар дам қилурман жонимни қурбон.

Эй дўст, ту рафги, го дида рўяг,
Ёлғиз қолубман дар шаҳри ҳижрон.

Аз дурии ту намонда сабрам,
Емди негарман гахти Сулаймон.

Бечора Машраб куйди ғамингдин,
Монанди зулфат ҳолим паришон.

* * *

Тинмайин юрдум бу ғам даштида хайронлиқ билан,
Охир умрум ўтти, сад афсус, нодонлиқ билан.

Бир гули шодим очилмай бахт гулистони аро,
Ҳайф, умрум оқибат ўтти паришонлиқ билан.

Баски, илми ҳолу қолнинг йўлида қилсанг амал,
Ушбу муллолар бари бухлу ҳаводорлиқ билан.

Неча мулло илм ўқуб, роҳи шаётинни топиб,
Чун рибою ришвани ерлар хушдорлиқ билан.

Рост сўз айтсанг аларға зарра қилмаслар қабул,
«Куфр айттинг!» – деб урурлар неча озорлиқ билан.

Машрабо ҳар бир сўзунгдур гавҳари қимматбаҳо,
Айтма бу сўзларни ҳар нокасга нодонлиқ билан.

* * *

Санамнинг шавқида тинмай юруб оввора Машрабман,
Кўзи ёшлиғ, қади хамлиғ, дили садпора Машрабман.

Кўнгулда заррача дунёнинг меҳри бўлмайин менда,
Сени деб икки оламдин кечиб, безора Машрабман.

Ўлуб кетсам, сенинг дардинг сўнгатин кетмагай асло,
Лаҳад ичра фиғон айлаб, ўзум бечора Машрабман.

Анодин қай куни туғдум, сенинг ишқингда оҳ урдум,
Муҳаббат доғида ўртаб, ўзум сайёра Машрабман.

Муҳаббат жомидин май туттилар, ичмасга чорам йўқ,
Кўзумдин қон ёшим тинмай оқар, хунбора Машрабман.

Бошимга минг бало келса, тилармен васлин, эй зоҳид,
«Бошимкессангтуёримйўқ, деган, дийдора!» Машрабман.

Халойиқлар мени қувлар, ёмон деб, ҳар шаҳар борсам,
Ажаб мардуд, ажаб маҳрүм, ажаб сангсора Машрабман.

Ўзумни халқ аро ихфолиғимни ҳеч киши билмас,
Дилу жоним фидо айлаб, ажаб айёра Машрабман.

Мени девона Машрабга муҳаббатдин баён айланг,
Намозу рўзадин фориғ бўлуб маккора Машрабман.

* * *

Такаллум айласанг гоҳи лаби шаккарфишонингдин,
Тасаддуқ бўлса жоним гаҳ бошингдин, гоҳ оёғингдин.

Борурсан кеча-кундуз ою кундек ҳар тараф ёлғиз,
Топиб бўлмас сени бир ерда сокин ўз маконингдин.

Хиромон йўлга помолинг бўсун шамшод ила тўби,
Аёғинг ўпсуну ўргулсун ул сарви равонингдин.

Бирор йўл илтифотингни тамошо айлаган ошиқ,
Қиёмат тонги отса бош кўтармас остонингдин.

Тихидур қўлларим, илкимда зарра нақдинам йўқтур,
Илоҳо, баҳравар қилғил ҳаёти жовидонингдин.

Кўзунг жон олғали қотил, сўзунг жон бергали мойил,
Масиҳо сенму, оё, жон насими келди ёнингдин.

Егилмас то қиёмат нўш қилғон бодаи лаълинг,
Шимиб чекса тили бирла ийиб шаккар забонингдин.

Дило, қатъи умидинг узма, алтофиғаб кўз тутғил,
Тарахҳум ё тазаллум ҳарна келса меҳрибонингдин.

Тилар Машраб бу кун гулгунча таъбингни очуқ кўрса,
Тамошо айлай-айлай ўтса саҳни гулситонингдин.

* * *

Эй гул баданим, гул юзунга банда бўлойин,
Қурбони шакар лаблари пурханда бўлойин.

Рухсори гулунгдин сен агар пардани очсанг,
Кунглум очилиб булбули ноланда бўлойин.

Мастона кўзунг ногаҳ агар ёдима тушса,
Ху-ху қушидек кечалар гўянда бўлойин.

Куйдурди мени бир боқишинг, дилбари раъно,
Ҳайрат била мен ошиқи шарманда бўлойин.

Пардангни олиб мен сари гар биргина боқсанг,
Ул дам мени мотамзада дар ханда бўлойин.

Бул Машраби бечорага ҳар кез назар этсанг,
Мен бандай ул наргиси пурханда бўлойин.

* * *

Азалдин то абад кўнглум қутулмас ишқ балосидин,
Юраким рахналар бўлди бу кўнглум можаросидин.

Хаёлимда сени васлинг, етолмасман мен-е ҳайрон,
Магар васлингга етсам, пири комилнинг дуосидин.

Ешит арзимни, эй дилбар, юрак-бағрим кабоб ўлди,
Рақиблар шодмон бўлди нигоримнинг жафосидин.

Мени сенсиз бу дунёда тириклик қилмоғим мушкул,
Кел, эй кўнгул, кечоли бу тирикликнинг бақосидин.

Санам, ишқинг ўти охир мени бехонумон эғти,
Куярман дам-бадам тинмай бу дарди бедавосидин.

Ҳабибинг ҳурмати эрса, мени бу ўтга куйдурма,
Қутулғайму мени кўнглум бу ишқнинг можаросидин.

Сенинг ишқинг била йиғлаб агар маҳшар куни чиқсам,
Куярлар мўмину кофир бу Машрабни навосидин.

* * *

Руҳи поким Аршға етти, мен ўзум осмониман,
Тутти оламини шарорим, оташин сўзониман.

Ҳеч маконч манзилим маълум эмасдур дунёда,
Мен қуюндек ёрни қўйида саргардониман.

Доимо роҳат тилаб, меҳнат яқомдин ушлади,
Онадин бахти қаро келдим, они ҳайрониман.

Қайси танни ишқи йўқ бўлса онинг имони йўқ,
Ҳар кишининг дарди гар бўлса они қурбониман.

Аҳли дардларга қилай зоҳир бу пинҳон дардни,
Беҳабарларга ва лекин Нуҳни тўфониман.

Ҳеч киши билмас мени қайдин бу ерга келганим,
Асли зотимни сўрасанг, мен ўзум Хўқониман.

На малакман, на фаришта, мен ҳам одам наслидин,
Мен таваллуди ўшал фарзанди Намангониман.

Ҳам мазаллат хокиға Машраб бошин қўйди букун,
Тонгла маҳшар бўлса мен ишқ аҳлини султониман.

* * *

Эй мени нозик ниҳол ороми жоним, қайдасан?
Бу кўнгул бўстонида ғунча даҳоним, қайдасан?

Неча йиллар бу кўнгул муштоқи дийдоринг эрур,
Ўргулай, эй дилбари ширин забоним, қайдасан?

Айрилиб мен ёрдин бир неча кун бўлдум жудо,
Ахтариб келдим сени, ороми жоним, қайдасан?

Ҳоли зорим кўп ёмондур, келмасанг бир йўл сўраб,
Эй мени хуш меҳрибон, руҳи равоним, қайдасан?

Кўзларим гирён бўлуб қолдим бу ғам саҳросида,
Ҳасратингда чиқди бу оҳу фиғоним, қайдасан?

Ташналабдур Машрабинг, чунким, юрак-бағри кабоб
Фурқатингда, эй мени сарви равоним, қайдасан?

* * *

Қонимни тўкар эрмиш Балх шаҳрида Маҳмудхон,
Тақдири азал бўлса, найлай, анга бермай жон.

Минг шукр худойимға Мансурға қўшулдум мен,
Ул рўйи сияҳларким Мансурни ўлдурғон.

Бу ишқ йўлиға кирган, албагта кечар жондин,
Кечмаса агар жондин, айтган сўзидур ёлғон.

Ширин ғамида Фарход, тоғларда этиб фарёд,
Ишқ утида ўртаниб охир чу фано бўлғон.

Ул ошиқи Мажнун ҳам Лайлига бўлуб шайдо,
Чўлларда ватан айлаб кўз ёши равон ўлғон.

Ул зори Зулайхо ҳам Юсуфга бўлуб шайдо,
Кўрдунгму халойиқға расвойи жаҳон бўлғон.

Кўр Тохиру Зухрони халқ ичра бўлуб машхур,
Кўнглини бериб ёрга ишқин йўлида ўлғон.

Ишқ утида ўртанган ул Вомику Узро ҳам,
Маҳпар кунни бўлғонда жаннатда қилур жавлон.

Кўр ошиқ эранларни, эй Машраби девона,
Келганда ажал жоми жони била сипқорғон.

* * *

Ўлдуройин дермусан ё куйдуройин дермусан?
Ёна бошимга балолар ёғдуройин дермусан?

Кўзларинг жаллод этиб, мужгонларинг бедод этиб,
Кашмири гил бирла ҳолимни сўройин дермусан?

Юз туман боғи жаҳон юзини бир-бир кўрсатиб,
Каъбаи кўйингга охир бордуройин дермусан?

Осмондин ерга ташлаб, халқ аро расво қилиб,
Қуш каби болу паримни юлдуройин дермусан?

Шоҳбози ломакон кўнгул қушимни овлабон,
Табл уруб, долбой қоқибон қўндуройин дермусан?

Мен шаҳиди ишқман, ўлсам кафанга чулғаманг,
Оҳ, қизил қон бирла кўйинум тўлдуройин дермусан?

Мансури Ҳаллождек ичиб шароби антаҳур,
Судратиб дор остига олиб боройин дермусан?

Сендин ўзгани агар кўнглума солсам, эй пари,
Тасмадек ушбу танимни тилдуройин дермусан?

Бу муҳаббат шўриши жонимдин ўтти, вой-вой,
Ишқи йўқ бедардларни куйдуройин дермусан?

Бу ҳама дарду балоларники солди бошима,
Ишқ, Машраб, жаннат ичра кирдиройин дермусан?

* * *

Бўлмасам Мажнун, биёбондин нечук айлай сухан?
Чашма бўлсам менки, уммондин нечук айлай сухан?

Етганим йўқ ранг-баранг оламни бўйи маънига,
Бир гаодурманки, султондин нечук айлай сухан?

Сад ҳазорон илм ўқуб мен бир алифга лолман,
Билмасам – гафсири «Қуръон»дин нечук айлай сухан?

Ҳазрати Нуҳ кегтилар, мен айрилиб қолдим, дариг,
Кишти кўрмабманки, тўфондин нечук айлай сухан?

Ҳазрати Одам сотибдур жаннат ул фирдавсни,
Чун етар бир дона, ризвондин нечук айлай сухан?

Ҳимматим бор эрди, заҳмат босди, нобуд айлади,
Мўр бўлмабман, Сулаймондин нечук айлай сухан?

Кимки кишти дармаҳал қилди, кўкарди ҳосили,
Екканим йўқ дона, борондин нечук айлай сухан?

Машрабо, соҳиб талабларга ганур дил дардини,
Ўзгаларга ашки мужгондин нечук айлай сухан?

* * *

Минг «Аналхак!» келадур Мансур осилған дордин,
Ҳар замон «Лаббайка!» деб келғай нидо Жаббордин.

Олими гуфтор булма, фозили кирдор бўл,
Бандаларни Ҳақ сўрар маҳшар куни кирдордин.

Барча халқ савдосини қилдики, сен қолдинг бу дам,
Кимки – камхаржи эрур хушк қайтар ул бозордин.

Мори зоҳир сахл эрур нафс аждаҳоси олдида,
Машрабо, қурқмасмусан, кўнглунгда нафси мордин?

* * *

Интизорингдин чиқодур жоним, эй жон, қайдасан?
Раҳм қил, аҳволими қилгон паришон қайдасан?

Фурқатингдин хаста бўлдум, танда тоқат қолмади,
Жон гамингда етти лабга, дардга дармон қайдасан?

Демадингму: «Сен ёрингдин кеч бу дам, суйгил мени!»
Шарту аҳдини унутгон аҳди ёлгон қайдасан?

Мен Зулайходек фано бўлдум фироқинг ўтида,
Сен фароғат хотири Юсуфи Канъон қайдасан?

Машрабинг топқайму излаб шаҳру саҳрони кезиб,
Юзи тўлгон ой каби, эй кўзи Чўлпон, қайдасан?

* * *

Ёрнинг кўйида ўлғон бормукин?
Бир ўлуб, икки тирилғон бормукин?

Ёрнинг васлини излаб чарх уруб,
Телмуруб йўлларда қолғон бормукин?

Неча йил Офок Хожам хизматида,
Шул Хўтан даштида юрғон бормукин?

Қагд қилмоқға ҳукм этғонида,
Ёлбориб бўйинини сунғон бормукин?

Ул ниғорим қўлга олса ханжарин,
Ёлвориб жонини берғон бормукин?

Мен каби тарсою расволар бўлуб,
Бўйнига зуннор осғон бормукин?

Тонгла маҳшарда йиғилса жумла халқ,
Оҳ уруб маҳшарни бузғон бормукин?

Кеча-кундуз зор бирла йиғлабон,
Кўз ёши Жайхунча оққон бормукин?

Дод этар Машраб Хўтан саҳросида
Бир замон додиға етғон бормукин?

* * *

Бул мусофир шахрида ҳар дам туташиб ёнаман,
Ҳар қаён борсам бу кун йўлдин адошиб бораман.

На отам бор, на онам бор – ҳеч кишим йўқдур менинг,
Ҳар таги деворларга зору саргардонаман.

Не гуноҳ қилдим, худо, дунёда мен бўлдум ғариб,
Ҳар қаерда бекасу бечорага ҳамхонаман.

Доғлар қўйди юракка бу фалакнинг гардиши,
Қисматим андоғ экан, мен жумладин бегонаман.

Бул ёқомни чок этиб фарёду афгон айлабон,
Барчани бағри бутун, мен юраги садпораман.

Энди, Машраб, қул экансан, қисматинг булдур сенинг,
Шукрилиллоҳ, ҳамма ерда толиби дурдонаман.

* * *

Ишқ саргардонидурман, йўқ менга сабру сукун,
Толеим бўлди мени рўзи азалдин вожгун.

Бир бузуқ аввора кўнглумга тополмам марҳаме,
Тоза синган шишани қайғиб қилиб бўлмас бутун.

Дилдаги нақдимни мен йўлунга барбод айладим,
Не машаққатларни торггим сен гули раъно учун.

Душмани ғаддор дунё қилди хокимни хароб,
Ҳеч мўмин мисли ман расвои олам бўлмасун.

Дўстларим ҳолимга йиғлар, душманним кўрса кулар,
Дард кўб, ҳамдард йўқ, душман – қавий, толеъ – забун.

Юз жафо бошимга ортгурдим, вафони кўрмадим,
Охири бори маломат қомагимни қилди «нун».

Кеча-кундуз тинмайин кўб изтироб айлар эдим,
Роҳатим дилдин камайди, меҳнатим бўлди фузун.

Ғам кўзум телмуртуруб қўйди биёбон дашгиға,
Кўзда ёшим қилди саҳроларни рангин лолагун.

Ҳақ йўлин топган ҳама дунёни таркин қилдилар,
Қўн, сенам тарк айлагил, эй Машраби соҳибжунун.

* * *

Зулфининг савдосидин кўнглум паришондур букун,
Ер васлин топмайин ер бирла яксондур букун.

Халқ аро шодлиғлар бор эди мундин бурун,
Ҳар киши юз ғам била даҳр ичра сарсондур букун.

Гар менга қилса назар хуршид дерман отини,
Гарчи андин бир кўрунса моҳи тобондур букун.

Бандидин Фарҳод қочти ғам тоғида беркиниб,
Хаста Мажнун ҳам кезиб чўлларда сарсондур букун.

Гар муҳаббат аҳлиға қилса назар ул сарвиноз,
Жаннатул ризвон бўлуб бу қулба ахсондур букун.

Итлариға ҳамдам этти Маишраби бечорани,
Оллоҳ-Оллоҳ, не ажаб минг лутфу эҳсондур букун.

* * *

На ҳолатдур, аё дўстлар, ажаб ҳайрона Машрабман,
Кўролмай гулғузоримни, бәсе, гирёна Машрабман.

Қаландарвор йиғларман эшикларда фиғон айлаб,
Халойиққа бу оламда бўлуб афсона Машрабман.

Назокатлик нигоримдин ўшал соат жудо бўлдум,
Куюб ҳижрон ўтида доимо сўзона Машрабман.

Мен унга дарду роз айтиб-ештиб йиғлайин дерман,
Кўрай деб ул вафодорим, юруб жўёна Машрабман.

Фалакнинг жабри кўксумда, алам узра аламлардур,
Тараҳхум айлабон кўргил – жароҳатхона Машрабман.

Менинг кўнглум қизил гул ғўнчасидек таҳ-батаҳб қондур,
Очилмасдин хазон бўлгон чу мотамхона Машрабман.

Висолингни тилаб Машраб етибдур ҳалқума жоним,
Кеча-кўндуз қарорим йўқ, ажаб сарсона Машрабман.

* * *

Қарорим йўқ кўнгулда лаҳзае, сарсона Машрабман,
Қуюндек шамъи хуснунг айланиб, парвона Машрабман.

Жаҳонда ҳар не боримни йўлида айладим итмом,
Паридур ё малак ондин бўлак риндона Машрабман.

Ишимдур фақри йўлин тай қилиб қатъи тааллуқдин,
Ичибман туну кун май, толиби майхона Машрабман.

Мени зоҳир кўзида кўрган эл ўзда гумон айлар,
Вале, эл ичра ўздин, барчадин бегона Машрабман.

Юрудум ҳар тараф сайр этиб чун барқ жавлони,
Узидин беҳабар ҳам ҳуши йўқ мастона Машрабман.

Чу менда содавашлиқ вазъидин бир ўзга сир йўқдур,
Очуқ аъзо, ёруқ тан, халқ аро вайрона Машрабман.

Тоғибон ўз йўлунг тарк айла зоҳидлик йўлин, Машраб,
Муҳаббат жомидин то май ичиб мастона Машрабман.

* * *

Ишқинг ўтидин, дилбар, ҳар дамда куяй дерман,
Қоним била, эй жонон, оламини бўяй дерман.

Юзунг била қошингдин ўзгага назар қилсам,
Ханжар олибон қўлга кўзумни ўяй дерман.

Мижгон ўқидин, дилбар, қонимни тўкар бўлсанг,
Ул шамъи жамолингга парвона бўлай дерман.

Мен дашти муҳаббатда ташна бўлубон юрдум,
Эй соқий, қадаҳ сунғил, сипқориб ичай дерман.

Раҳм айласа гар дилбар ҳам очса ниқобини,
Мен хастасиман, дўстлар, тўйғунча кўрай дерман.

Машраб сени деб, дилбар, кечти икки оламдин,
Раҳм айлагил, эй жоно, биргина кўрай дерман.

* * *

Жамолинг соғиниб шому саҳар мен зор йиғларман,
Жунун саҳросида девона – мажнушвор йиғларман.

Сенга рози дилим изҳор этиб сўйлар мажолим йўқ,
Паришон ҳолу саргардону дил афғор йиғларман.

Юзунг шамсу зихи моҳи мунаввар, эй пари пайкар,
Лабинг лаълу лисонинг шаҳду шаккарвор, йиғларман.

Хатинг боғи баҳору лолаю сарву суман эрди
Ки, мен чун булбули шўридаи гулзор йиғларман.

Кўрай деб орзу бирла жамолингни мен, эй зебо,
Турубдурман эшигингда, аё ғамхор, йиғларман.

Кўзумдин мавж уруб селоби ашким гўла қон оқти,
Агар ёдимға гушсанг, эй пари рухсор, йиғларман.

Илоҳо, мағфираг дарёсидин Машрабни шодоб эт,
Ҳамиша, шайъалиллоҳ, деб қаландарвор йиғларман.

* * *

Муҳаббат ўтиға бағрим куюб, оирёна йиғларман,
Висолингни тилаб, эй нозанин жонона, йиғларман.

Умидим бодаи лаъли лабингдин жоми май ичсам,
Фиғону нола айлаб бар дари майхона йиғларман.

Сияҳ зулфинг менга зуннор – ўлдум кофир ишқингда,
Бўлуб расвои олам сокини бутхона йиғларман.

Гаҳи булбул дар афғонман, гоҳи чун қумри нолонман,
Гаҳи чуғзи паришонман, ватан вайрона йиғларман.

Аё Лайливашим, бир ғамзаю ноз бирла ўлдурдинг,
Фироқинг даштида Мажнун ила ҳамхона йиғларман.

На ҳожат менга дашгу тоғу саҳрони ватан қилмоқ,
Агар бу йўлда бўлса жазбаи девона йиғларман.

Менга тўфони ҳасрат қилди ҳамдам ул парирўлар,
Тўкуб мижгондин ашқи Жайхунона йиғларман.

Илоҳо, баҳри жонимға гуҳар найсонини ёғдур,
Тилаб кўнглум садаф янглиғ гуҳар дурдона, йиғларман.

Жамолинг партави оламға тушти – барча ўртанди,
Қуюб, Машраб, мисоли ўртаниб парвона йиғларман.

* * *

Ул дилбари раънони мен ёр тутай дерман,
Май берса баҳам ондин бир қатра тотай дерман.

Жаннат, хуру ғилмонинг, тоқу равоқ, айвонинг,
Балки оби ҳайвонинг бир пулга сотай дерман.

Олам ҳама лайлидур тун қоши қаросидин,
Ойдек юзига боқиб мастона бўлай дерман.

Ишқ йўлида ул зоҳид ошиққа қилур таъна,
Бир ўқ ила зоҳидин отиб йўқотай дерман.

«Ху» десам аналҳақ деб, олам бориси ҳақ дер,
Мансур каби бошимни дор узра тутай дерман.

Дўзах ўти сув бўлғай ишқинг ўтидин, Машраб,
Ишқинг ўтидин ташлаб дўзах қуруттай дерман.

* * *

Жилва қилурсан минг ноз бирлан,
Фарёд этарман овоз бирлан.

Зулмунгдин ўлдум, золим сифатлиғ,
Раҳм айламайсан эъзоз бирлан.

Кофир қилиқлик кўнглумни олди,
Жон қуши учди парвоз бирлан.

Гулдек эгилиб кирсанг эшиқдин,
Девона қилдинг минг ноз бирлан.

Машраб ғарибинг куйди ғамингдин,
Нола қиладур қиш-ёз бирлан.

* * *

Мажнун ўла кездим неча йил дашту биёбон,
Лайлини сўроғлаб юрудум бесарв сомон.

Бу арзи дилимни эшитиб раҳм эта кўргил,
Васлингни тилаб кимки менингдек сенга ҳайрон.

Юз жоним агар бўлса сенинг йўлингга ийсор,
Хушдур бу гадолиғ, не қилай тахти Сулаймон.

Маст айлагали бу мени – бечора ғарибни,
Бир ғамза қилиб ўтти қошимдин мени жонон.

Хуснунг сифатини ўқубон пири муғоилар,
Девона бўлуб, белин буқуб бўлдилар урён.

Ишқинг ўтида бу юрагим ўртанадур, ох,
Охир юрагим бўлғуси ишқ ўтида бирён.

Ҳажринг ғамидин бошима юз жавру жафодур,
Васлингга етай, деб сени ошиқ кўзи гирён.

Раҳм айлагилу маҳрами асрор эта кўргил,
Сен ҳарна десанг мен қилайин, банда – бафармон.

Бечора қулунг сенга деюр арзи дилини,
Бергил талаби бандани, эй холиқи инсон.

Соқийи азалдин майи бир журъа тоғибман,
Бас, онинг учундур менга бу наштаи даврон.

Эй дилбари жонон, сени деб, хасга бу Машраб,
Тушти они бошига бу кун меҳнаги ҳижрон.

* * *

Агар ошиқлиғим айтсам, куюб жону жаҳон ўртар,
Бу ишқ сиррин баён килсам, таки ул хонумон ўртар.

Кишиға ишқ ўтидин заррае етса бўлур гирён,
Бўлур бесабру бетоқат, юрак-бағри чунон ўртар.

Мени бехонумон тинмай куюб ёндим фироқингда,
Отинг тутсам, «Нигоро!» дебки, завқидин забон ўртар.

Қаю тил бирла, эй жоно, сени васфинг баён айлай,
Тилим лолу кўзум гирён, сўнгақларим ниҳон ўртар.

На қаттиғ кун экан, жоно, висолингдин жудо бўлмоқ,
Менинг оҳим тутуниға замину осмон ўртар.

Юракда дарду ғам қат-қатки, менда қолмади тоқат,
Агар бир заррасин бул вақт десам ишқи баён ўртар.

Бу дард ила хароб ўлдум, келиб ҳолимни сўрмассан,
Ғаминг бошқа, алам бошқа юракимни фиғон ўртар.

Бу Машраб дардини, жоноки, ҳеч ким бошиға солма,
Агар маҳшарда оҳ урсам, биҳишти жовидон ўртар.

* * *

Ажаб Мажнун эрурман дашг ила сахроға сиғмамдур,
Дилим дарёи нурдур, мавж уруб дунёға сиғмамдур.

Шариат ҳам, тариқат ҳам, ҳақиқат мендадур мавжуд,
Чу султони азалдурман, ки Арши аълоға сиғмамдур.

Халилосо бу йўлда оташи Намруд – меърожим,
Ҳамон дурри ҳақиқатманки, ҳар дарёға сиғмамдур.

Ризо мулкидаман ҳалқумни туттум тиғи акбарга,
Бу йулда сийнаи поки забехуллоға сиғмамдур.

Агарчанди зиёрат қилмадим мен Каъбаи зоҳир,
Тариқат ҳожисидурманки, Байтуллоға сиғмамдур.

Ғаҳи бўлдум фақиру гоҳи шоҳу ғаҳ гадодурман,
Ажаб девонаман, фардоки маҳшаргоҳға сиғмамдур.

Мақоми ҳайрат ичра гоҳи худман, гоҳи бехудман,
Жунун бозорида мастманки, истиғноға сиғмамдур.

Ғаҳ ўрус, гоҳи черкас, гоҳи мўмин, гоҳи тарсоман,
Не кавнайн миёни лоу иллоллоға сиғмамдур.

Мудом мискин эрурман чун ғуломинг –
Машрабингдурман,
Мени бечора бу дунё билан уқбоға сиғмамдур.

* * *

Ҳар кишини дарди бўлса, дийдасидин нам келур,
Кимки, мунда шодлиғ истар, орқасидин ғам келур.

Сийнаи дафтарни очсам, етти дўзах очилур,
Нолишимдин қўрқаман, мажлиста номахрам келур.

Одамийнинг асли бирдур, бир-биридин фарқи бор,
Неча қарн ўтғонидин дунёга бир одам келур.

Йиғламоқ осон эмас, эй сен, жигарбандим, эшит,
Мулки дил садпора бўлғач, дийдасидин нам келур.

Муллалар илмига мағрур, омилар исёнга ғарқ,
Кас на билсун, рўзи маҳшар кимни тоши кам келур?

Ҳар бошинг Аршга етушса, сен ўзунгдин кетмағил,
Ҳар дарахтни меваси кўп бўлса, боши хам келур?

* * *

Шаҳду шакардин ортуғум, ороми жоним келдилар,
Кўнгул уйини кўргали руҳи равоним келдилар.

Кетиб эди ақлу ҳушум, билиб турурлар хоҳишим,
Иўкгур алардек ҳеч кишим, ширин забоним келдилар.

Соқий, манга сунғил қадаҳ, махмур эдим мен ишқида,
Шаҳри вужудум тахтиға шоҳи жаҳоним келдилар.

Ёд айлар эрдим гоҳ-гоҳ, келгайму деб ул подшоҳ,
Бўлди юзум монанди коҳ, ул дилсигоним келдилар.

Доим анга ҳайрон эдим, ишқида саргардон эдим,
Мен, Машраби гирён эдим, ул ёри жоним келдилар.

* * *

Мавжи дарёи талотум шўриши махшарча бор,
Ерга тушса қатра ашким бахшиши гавҳарча бор.

Гавҳари ноёбни ҳар кимга зоеъ қилмағил,
Ҳақ сухан, бил, беҳабарни кўнглига нашгарча бор.

Мен тасаддуқи ўшандоқ олий ҳимматлар бўлай,
Зикри Оллоҳ – Зулфиқори чопиши Ҳайдарча бор.

Ҳар хасу чўбини кўрдум, зикрини бисёр дер,
Ҳар пири комилки, ўз қавмиға пайғамбарча бор.

Гар ўзи бир лутф қилса мўри ланғни шер қилур,
Пашшаи лоғарни, кўр, йўлида Искандарча бор.

Машрабо, қилма сухан сен ҳар нечук нодонға, хайф,
Қадрини билган кишига ёқути аҳмарча бор.

* * *

Дилбар юзини кўргани девона келибдур,
Юз нозу карашма била жонона келибдур.

Юз жоним агар бўлса, гасаддуқ анга айлай,
Рафтори била кўзлари мастона келибдур.

Девонаи шўрида, бу жонингни фидо қил,
Кокиллариким белина чулғона келубдур.

Зарроти жаҳон ичра куюб ташналаб эрдим,
Жонона бўлуб, соҳиби паймона келибдур.

Жонингни фидо қил анга, эй хастаи Машраб,
Лаблари шакар, тишлари дурдона келибдур.

* * *

Зебо санамим ўзини зебо ясатибдур,
Қонимни тўқарга бу қизил тўнни кийибдур.

Билмам яна ул офати жон қайси қўноғда,
Ким бирла чоғир ичти – юзини қизортибдур.

Шаҳло кўзини жоду демак айни хатодур,
Тангри ани ўз мулкида ғавго яратибдур.

Сочин ечибон бошиға гар жиғани санчса,
Кокиллари белга тушуб аъло ярашибдур.

Туфроғим уза лола унар вақтида, Машраб,
Куйдурмоқ учун бағрима догинг тутошибдур.

* * *

На ҳожат ҳажжи акбар, Кошғар узра мазорим бор,
Зиёи чашмима хоки даридин сурмасорим бор.

Мижам жоруб этиб кўз косасида сув сепай дерман,
Биҳишт айвони янглиғ соз этмак ихтиёрим бор.

Менга қисмат азалдандур емак дарду бало қутин,
Бу ишрат гулшанида зулм элидин ғамгусорим бор.

Ити ичкан ялоғида менга ҳам тўма бергай деб,
Тилаб кавсар шаробин зуҳд эли янглиғ хуморим бор.

Мени кўрса қочадур шайхулислом Аҳраман янглиғ,
Нечун: бўйнулумға зулфи тори чирмашған туморим бор.

Азалдин мен дили ғамгин халойиқ хайлини севдим,
Шаҳид қонини сипқорғон шаҳаншоҳлардин орим бор.

Таним таронғидур, ҳар ёнда юз минг сояи ар-ар,
Ушал оху кўзу ғам тоғи узра сарвзорим бор.

Мени Машрабнинг бўйинини итинг занжириға боғлаб,
Эрур давлат, аёғ остида судратсанг на орим бор.

* * *

Бўқингни, эй пари, монандаи сарви расо дерлар,
Малоҳатлиғ юзунгни офтоби ваззуҳо дерлар.

Тамоми халқни бир ғамза бирла банд айлабсан,
Сенингдастингдиношиқларҳама: «Во, ҳасрато!» – дерлар.

Бу нозу ишва бирла ҳар замон уйдин кулуб чиқсанг,
Киши ўргулмаса сендин: «Ани юзи қаро!» – дерлар.

Агар киприк ўқи бирла бу қонимни тўқар бўлсанг,
Магар ишқ йўлида ўлсам шаҳиди Қарбало дерлар.

Сочинг занжирила боғлаб кел эмди ол бу жонимни,
Худо қози бўлуб сўрса мениким додхо дерлар.

Бу сўзни йиглаб айди кеча-кундуз Машраби мискин,
Бу оламда мени юз минг балоға мубтало дерлар.

* * *

Сенинг ишқингда, эй дилбар, юраким таҳ-батаҳ
қондур,
Муҳаббат ўтида ҳар дам куюб кўнглум парипондур.

Қачон чиқғай сенинг дардинг юракимдин, нетай мен
зор,
Агар шул дард ила ўлсам ичимда тўла армондур.

На бўлғай раҳм этиб сўрсангки, мен кўнгли
шикастанни,
Ҳамиша ошиқи мискин сенинг ишқингда ҳайрондур.

Сўрарлар баъзи одамлар: «Бу дардинга даво борму?»
Мен айтурман: «Биродарлар, бу дарди менга
дармондур!»

Кел, эй Машраб, бу ошиқлик иши дуввордур, билсанг,
Иноят бўлса гар Ҳақдин – ҳар мушкул иш осондур.

* * *

Гулгун май ичиб лола узорим келадур,
Ҳар ён сўзулиб кўзи хуморим келадур.

Тишлаб лабини, мужгон ўқин менга отибон,
Чоғлаб юрагимни дилфигорим келадур.

Зулфини тараб бошдан аёғ зевар этибдур,
Сунбул ила гул боғу бахорим келадур.

Илкида қилич, тийру садоқини олиб ҳам,
Чопмоққа бу кун жоним олорим келадур.

Бул Машраби бечорани зор айлади-кетди,
Ишқ ўтига жонимни қийнорим келадур.

* * *

Зоҳид, мени айб этма, гул юзу дудоғ ўртар,
Парвонани кўрдунгму – ҳар кеча чароғ ўртар.

Наргис кўзи бир дамда оламини хароб айлар,
Лаъли лаби майғуни доғ устиға доғ ўртар.

Зоҳид каби бўлғонлар, ишқ ўтиға куйғонлар,
Ут олдиға борғонлар бир дамда йироғ ўртар.

Дилхаста бу Машрабни ҳар кечаю ҳар кундуз,
Гоҳ ўтли нигоҳ ўртар, гаҳ сўзи фироқ ўртар.

* * *

Парда кўтариб ул шўҳ ҳар лаҳза итоб айлар,
Нози била ул дилбар ошиққа азоб айлар.

Куйдурди мени ишқи, кўнглумда анинг завқи,
Ҳижрон ўтида шавқи бағримни каоб айлар.

Гоҳ ғамза била чикса, гоҳ ишва била боқса,
Зулф занжирини ҳар дам бўйнуғма таноб айлар.

Ҳушумни тамом олди, ишқ оташиға солди,
Соқий қадаҳин сунмай махмури шароб айлар.

Қад – сарву юзи – гулзор, Маширабни қилиб афгор,
Ҳам нозу итоб айлар, ҳам хонахароб айлар.

* * *

Сени Лайли раънодек ажойиб дилрабо дерлар,
Мени Мажнуни шайдодек кўйингда бир гадо дерлар.

Кеча-кундуз эшигингда фиғону нолалар қилсам,
Ки ҳарчанди наво қилсам, ҳанузам бенаво дерлар.

Юруб сўрдум табиблардин: «Бу дардимга даво борму?»
Алар айтурки: «Эй нодон, бу дардни бедаво дерлар!»

Қани Лайли, қани Мажнун, қани Ширин билан Фарҳод?
Алар ўтди бу оламдин, бу олам бевафо дерлар.

Итини хоки пойиники Машраб кўзига суртти,
Нидо келдики оламдин кўзига тўтиё дерлар.

* * *

Сетор деманг, ҳоли дилим сўргучи танбур,
Кўнглум гириху ғамларини очгучи танбур.

Бир неча рақиблар сўзидин ғамзада бўлсам,
Ҳамдард бўлубон оғушима киргучи танбур.

Кўтоҳназар халқ муни қадрини билмас,
Даргоҳи азалдин хабаре бергучи танбур.

Гар ёр жамолини кўруб пардаға солсам,
Нағмаси они сийнахарош этгучи танбур.

Ҳам ёр жамолидек они нашъаси бордур,
Ҳайрат ўтидин маҳви санам қилгучи танбур.

Ошиқ юрагидин чиқиб ўттек келибон ул,
Бир учқуниға жумлани куйдургучи танбур.

Машрабни тамом ақлин олиб ул буги хунрез,
Жонимни ёқиб сийнахарош этгучи танбур.

* * *

То хилъати зоҳир кийибон зеби танимдур,
Расво бўлубон кўйи маломат ватанимдур.

Сарви қаду андешаи хуршиди жамолинг,
Жон гулшанига лолаю сарву суманимдур!

Ханжар мижалар кўйига то тушди гузорим,
Сар то бақадам захми жафо пираханимдур.

Боғи эраму сахни гулистони керакмас,
Кўксумда мени доғи муҳаббат чаманимдур.

То бисмили шамшири жафо айлади бошим,
Машраб, шарари кўйи маломат кафанимдур.

* * *

Қошинг меҳроби, эй дилбар, менингким қиблагоҳимдур,
Юзунг меҳри кўнгулни равшан этмакликка моҳимдур.

Ибодатнинг қиёми пойгоҳинг хонаи Каъбам,
Изинг ул остони олий узра такагоҳимдур.

Ики олам хаёлоти менга қотил эрур, жоно,
Сипохин тортиб отланса, менга ёдинг паноҳимдур.

Бу кўнгул майл қилса ғайрнинг ёдини қилмоққа,
Ғами фурқат ўтида ҳарна куйсам ўз гуноҳимдур.

Вале, кўнглум қабул этмаски сендин ўзга дилбарни,
Сочингнинг ҳалқаси ул зулмдин оромгоҳимдур.

Қаро кўрган фалақда абр эрмас, ёқғони ёмғур,
Менинг ҳолимға йиғлар ул, қароси дуди оҳимдур.

Емасдур устухон отинг аёқ остида судралғон,
Ғаминг ранжи билан ўлган менинг жисми табоҳимдур.

Жафою жавр ила зулмунг менга бедодлар қилди,
Карашманг, кўрса қатл айлар, демас бу додхоҳимдур.

Гуноҳим ғайрдин эрмас, кўзумдин, ихтиёримдин,
Мени бу ўтға солғон ихтиёрим ҳам нигоҳимдур.

Мени ўлдурса-тиргузса санам лутфу ситам бирла,
Ангадур ихтиёрим, харна қилса подшоҳимдур.

Тирикман – танда жоним бор, ўлуб ётсам эшигингда,
Сари кўйи – биҳишти жовидоним хобгоҳимдур.

Кеча-кундуз бу Машрабнинг хаёли остон бўлса,
Висолинг давлатин топмоққа итлар садди роҳимдур.

* * *

Ишқингда мени волаю ҳайрон яратубдур,
Тарсобачани ғорати имон яратубдур.

Бу дашту биёбонда ўларман, нетай, охир,
Холиқ мени – ташна, сени – Уммон яратубдур.

Жонимни олур бўлсанг, ол эй, дилбари раъно,
Биз ғамзадаларни сенга қурбон яратубдур.

Тақдири қалам бошима етти, нетайин, оҳ,
Ҳажринг ғамида бесару сомон яратубдур.

Арзимни сенга айтайин, эй шоҳи жаҳоним,
Бизларни гадоким, сени султон яратубдур.

Ишқинг ўтида ошиқи бечора ғарибни,
Тун-кун улус куйида нолон яратубдур.

Ғам лашкари ичра мени ҳайрону харобу,
Лаб ташнаю дилхастаю сарсон яратубдур.

Чун кўзларини жоду демак айни хатодур,
Тангри они ўз майлича мастон яратубдур.

Мастона сифат ишва билан нозу карашма,
Парвона сифат шамъига сўзон яратубдур.

Девонаю Мажнун не қилур, йўқдур иложи,
Аз рўзи азал бағрини бирён яратубдур.

Девонаи Машраб не демиш эрса, ёронлар,
Айб айламангизлар, они нодон ярагубдур.

* * *

То телбалиғим шуҳрати оламин тутубдур,
Ондин бери Мажнун сўзини халқ унутубдур.

Фарҳод ила Мажнун не билур ишқ рамузин,
Ишқ бобида, ул шогирдларимки, ўқутубдур.

Мужгонларингизнинг ўқи ағёрға тегди,
Мен билдим жонимға нелар мендин ўтубдур.

Ҳар лаҳза тегар санги маломат юрагимга,
Ел таънаси чун бағрими афгор этубдур.

Машрабки, вужуди била мамлу майи ишқдин,
Сармаст бўлубон эл орасинда юрубдур.

* * *

Чиксам кўчаларга шоҳсуворим келадур,
Гул гунчасидек лола узорим келадур.

Ҳар ёнға боқиб, кирпик ўқин халқга отиб,
Жонимга ўтларни ёқиб, нигорим келадур.

Майгун лабидин ишқ майин элға сунубон,
Ўз мастлигидин кўзи хуморим келадур.

Жонимга етиб ҳар соридин рашк қиличи,
Мужгон ўқини ҳар ён оторим келадур.

Келмай неча кун, қайда қарор этти эканким,
Кўнглумдин олиб сабру қарорим, келадур.

Ўлмайму бу дард била, эй ёру ёронлар,
Жоним уйига ўтни ёқорим келадур.

Ҳам зоҳиду фосиқ ўзуна сажда қилурга,
Ҳар лаҳзада минг динни бузорим келадур.

Кундуз-кечаси ҳеч маҳал келган эмас ул,
Бул турфа, кўрунг, лайлу наҳорим, келадур.

Илкида қилич, белда садоғи била ул маст,
Чопмас бурун ул жоним олорим келадур.

Гул барги каби ғам била сарғайди бу Машраб,
Не ғам менга эмди, ғамгусорим келадур.

* * *

Латофат боғи ичра қоматинг сарви хиромондур,
Кўнгул қумриси тинмай, доимо дар шўру афғондур.

Кўзунг жаллоддур, қошинг – хилолу кипригингханжар,
Лабинг – лаълу даҳонинг – гунчаи садбарги хандондур.

Сен, эй зоҳид, менинг дарди дилимни ҳеч билмассен,
Юрокимга назар қилсанг, тамоми захми пайкондур.

Биҳишт ичра қадам қўймам, йўқ эрса ваъдаи васлинг
Ки, сенсиз менга бу жаннат мисоли нори сўзондур.

Ки сенсиз найлайн ушбу жаҳонни, эй вафодорим,
Азоби қабр – ҳижрон дардидин, албатта, осондур.

Умиди кўп эди ранжур қилди ишқ Машрабни,
Агар мақсадга етмай ўлса, вовайлоу армондур.

* * *

Чун қўлум бирла оёғим боғламоқ ҳожат эмас,
Мен ўлумга розидурман, турғали тоқат эмас.

Мунча шиддат бирла бошим кесғали зўр айлама,
Баски, одам қони тўкмак сенга ҳам тоат эмас.

Умр чун барқи ҳаводис, ғофил одам билмади,
Ою кун оромига бир лаҳзае фурсат эмас.

Лашкари хунрез бўлса сабру ором қайда бор?!
Мажнуни девоналардин шоҳға роҳат эмас!

Чун муборак бўлсун, эй Машраб, қизил қонинг сенинг,
Хўб иш бўлди сенга, жон берганинг офат эмас.

Етмаса боди сабо ғунчаға хандон бўлмас,
Ишқдин тошмай асар кабк сухандон бўлмас.

Гул юзун кўрмагунча гулшан ичинда булбул,
Айланиб ҳаргиз ўшал ерда хушалхон бўлмас.

Ишқ огаши юзни сариғ айлағай, зору залил,
Жонини куйдурмаса ошиқ юраги қон бўлмас.

Кўзи оташ, юзи маҳваш, сўзи дилкаш назари
Тушмагунча қаро тош лаъли Бадахшон бўлмас.

Икки зулфи ичинда гул юзи рахшонб ўлди,
Васл шамъи ўлмаса ҳижрон туни тобон бўлмас.

Йиғлаб дедим: «Менга фурқат тунида ой юзинг оч!»
Ул деди: «Меҳр ёғин бўлса, нурафшон бўлмас.

Дема васлим хушу ҳажрим аламидин дема сўз,
Ошиқ улдурки, асари тан, хабари жон бўлмас!»

Анга дедим: «Нетайин куйдуруб ўлдурди бу дард,
Бу нечук дардки, анга ҳаргиз дармон бўлмас.

Машрабо, гар сени ҳижрон ўқи минг пора қилур,
Ғам ема, лаъл неча порадур, арзон бўлмас.

* * *

Дардим ўтиға ёру биродар чидаёлмас,
Гар нола қилсам ҳазрати довар чидаёлмас.

Дардимдин агар зарра асар қилса фалакка,
Утлар чақилур, чархи мудаввар чидаёлмас.

Сирри дилим изҳор агар бўлса малакка,
Ул моҳ куюр, шамси мунаввар чидаёлмас.

Ишқ аҳли агар нолаю фарёд чиқарса,
Масжид куюру воизу минбар чидаёлмас.

Дардимни агар солса тарозуи амалға,
Они кўрубон мўмину кофар чидаёлмас.

Воиз бўдубон ваъз десам масжид элиға,
Ваъзим эшитиб, масжиду минбар чидаёлмас.

Ашъори лазиз ила жавоб айди бу Машраб,
Они ўқубон кўрса Музаффар чидаёлмас.

* * *

Хуршид юзунг шуъласиға жон чидаёлмас,
Кофир кўзунгни зулмиға имон чидаёлмас.

Лаъли лабини таърифини шарҳ қилурға,
Ҳам лавҳи қалам, котиби девон чидаёлмас.

Ул нозанин ар ноз ила жилвагар ўлса,
Кўз солса анга оқилу нодон чидаёлмас.

Бул ҳол била шўхи паризод гузар этса,
Ҳуру пари-ю одаму ғилмон чидаёлмас.

Мен ютган аламларни агар заррача тотса,
Дорои жаҳон, хусрави даврон чидаёлмас.

Уммонға агар қатраи ашким дури ёгса,
Маллоҳ элию, донаи маржон чидаёлмас.

* * *

Менинг рози дили зорим фаровондур, битиб бўлмас,
Ки ишқ афсонасини дафтар узра шарх этиб бўлмас.

Тикансиз – гул, садафсиз – дур, машаққатсиз ҳунар йўқтур,
Риёзат чекмагунча ёр васлиға етиб бўлмас.

Кўзум тушти юзиға, телмуруб хайрон бўлиб қолдим,
Фалакка қўл узотиб шамси анварни тутиб бўлмас.

Ўшандоғ Мустафони ушбу оламдин фано қилди,
Худоға бу сабабдин, эй биродар, баҳс этиб бўлмас.

Хаданги тийри мижгонинг мени сийнамға жо бўлди,
Кўнгул захмин очиб бедарларга кўрсатиб бўлмас.

Узоғ эрмиш ўшал зебо санамни қасри, эй Машраб,
Агар юз йил жадал қилсанг, бу манзилга етиб бўлмас.

* * *

Малаксан ё башар, ё хуру гилмонсан, билиб бўлмас,
Бу лутфу бу назокат бирла сендин айрилиб бўлмас.

Ажаб бераҳм дилбарсан, ажаб шўҳи ситамгарсан,
Чароги хусни рўйингдин кўнгулни ҳам узиб бўлмас.

Юзингнинг офтобини кўруб хайрон бўлуб қолдим,
Фалакка қўл узотиб шамси анварни олиб бўлмас.

Юзунг мисли қизил гулдур, кўнгул чун булбули шайдо,
Бугулнинг ишқидин булбул чамандин айрилиб бўлмас.

Кел, эй Машраб, агар ошиқ бўлубсан бўлмагил гофил,
Бу гафлат уйқусидин, эй ёронлар, уйғониб бўлмас.

* * *

Ишқ мазҳабига тақвию тоат чидаёлмас,
Тасбиҳу сано, зуҳду ибодат чидаёлмас.

Ким кўрса агар дилбари раънони баякбор
Беғоқат ўлуб, айшу фароғат чидаёлмас.

Фарёду фиғонлар қиладурман кеча-кундуз,
Ҳайрағда қолиб «қад» ила «қомат» чидаёлмас.

Адҳам сифат кирса киши фақр йўлига,
Осойиш ила хайру саховат чидаёлмас.

Арбоби муҳаббатга бўйи келса санамдин,
Ақли кегару сабру қаноат чидаёлмас.

Эй зоҳид, агар кўрсанг ўшал моҳлиқониб,
Зуҳду вараъу кашфу каромаг чидаёлмас.

Девона қилур ишқу санам васли чу Мажнун,
Номусу ҳаё, айбу қабоҳат чидаёлмас.

Ул жоми муҳаббат майидин кимки ичибдур,
Жоҳу ҳашаму иззату роҳат чидаёлмас.

Бу ишқ элини зикру саносига, аё шоҳ,
Бешубҳа билинг, дасти иродат чидаёлмас.

Машраб, келибон кўнгул ила рақси само қил,
Ишқ мазҳабига оби таҳорат чидаёлмас.

* * *

Шарх айласам ишқ дафтариனி жон чидаёлмас,
Ҳам жону жаҳон, одаму ҳайвон чидаёлмас.

Авроди муҳаббат ўқубон масжида кирсам,
Масжил куяру тоқи фарозон чидаёлмас.

Майхона кириб васли санамдин хабар олсам,
Зоҳид куяру оқилу нодон чидаёлмас.

Чун барқ урубон чиқса ўшал кухга Мажнун,
Дўзах куяру жаннату ризвон чидаёлмас.

Ишқ дафтаридин гар ўкусам сура баякбор,
Бешубҳа билинг, ояти Қуръон чидаёлмас.

Гар наъра уруб тавсани ҳиммат мина қолсам,
Оламға тушуб шўриши афгон чидаёлмас.

Машраб, сен агар даъвии ишқи санам эттинг,
Биллоҳки, анга жисминг ила жон чидаёлмас,

* * *

Найлайин, дилдордин бегона бўлдум оқибат,
Юз ғаму ҳасрат билан ҳамхона бўлдум оқибат.

Бу жудолиғ ҳасратидин тоқат этмай бир замон,
Ҳажр жомидин ичиб мастона бўлдум оқибат.

Неча йил кўйида юрдум, етмадим васлиға ҳеч,
Хонумонимдин кечиб девона бўлдум оқибат.

Ёрни васлиға етгайманму деб шому саҳар,
Уртаниб ҳажр ўтиға парвона бўлдум оқибат.

Ҳаддин ошди бу мени расволиғим олам аро,
Халқи олам ичра кўб афсона бўлдум оқибат.

Хонаи айшу нашотини ҳама барбод этиб,
Чугздек дар кунжи ҳар вайрона бўлдум оқибат.

Хонақою Каъбадин, Машраб, мурода етмадим,
Май ичибон сокини бутхона бўлдум оқибат.

* * *

Онадин бўлдум, жаҳонда бўлмадим шод оқибат,
Ииғганим бўлди фано мулкида барбод оқибат.

Дона деб доми муҳаббат тушди бошимга менинг,
Доми меҳнатни қуруб йўлумга сайёд оқибат.

Тўлди паймонам менинг, кўйингда жон бермак ишим,
Тиғи ҳасратни қўйиб ҳалқумга жаллод оқибат.

Устухоним суда бўлгунча сенинг дардинг билан,
Шоҳсан, арзимга ет, қилсам керак дод оқибат.

Суфийлик осон эмасдур, ҳар киши рост англаса,
Қуйди йўлдин халқни нолойиқ иршод оқибат.

Қолмади Жамшид, Искандар, қани Афросиёб?
Топмади дасти ажалдин хона обод оқибат.

Машрабо, нуқсон ўзунгда, шоҳ ҳидоятли, вале,
Нафс – ҳам мардуд, ҳам Фиръавн, Шаддод оқибат.

* * *

Қилди бу чархи фалак расвои даврон оқибат,
Бору йўқим бўлди охир ерга яксон оқибат.

Ғуссаю ғамдин қутулмайдур ғариб бошим мени,
Кимни ҳамдардим дедим қилди паришон оқибат.

Охири билмам қаерга элтадур бул мотамим,
Ғамдин ўзга бўлмади дардимга дармон оқибат.

Сарви озодларни қаддин чархи гардун қилди ҳам,
Шерларнинг корини марг этти осон оқибат.

Ўртанурман оташи ҳижронига мисли сипанд,
Менга келганда қуруб қолди гулистон оқибат.

Тарки суҳбат айладим, ҳамроҳи ноқобил билан,
Роҳи ободини тутдум, бўлди вайрон оқибат.

Кимга дард айтайки мунда меҳрибоним бўлмаса,
Ўртаса оламни кори бопушаймон оқибат.

Хона-хона ҳасратим мулки дилимга жўш урар,
Қилмадим Арш устига бир лаҳза жавлон оқибат.

Жон чиқар вақтига еттию узилди тори умр,
Бир сўраб келса на бўлғай номусулмон оқибат.

Васлингга етмакка ошиқнинг иложи йўқ учун,
Дард бўлди охири Машрабга дармон оқибат.

* * *

Эй сабо, борсанг дуо давлатли султонимга айт,
Мен учун ғамбодадил бўлгон паришонимга айт.

Бир сучук сўзнинг гадоси мен жаҳонда бекасам,
Қайғулук кунглумни олгон яхши меҳмонимга айт.

Моҳтоб эрдим жаҳондин баҳра олмай бораман,
Тийра бахтимдин бориб хуршиди тобонимга айт.

Ох бемунислигим қилди бу оламдин фано,
Бу ғарибни арзини ҳар шоми ҳижронимга айт.

Чуғздек вайрона топмай бош урубман ҳар тараф,
Дасту пойини йи гурган хонавайронимга айт.

Сели меҳнаг охири қилди бу ҳолимни хароб,
Менки ўлган сўнг бу мотамни гўристонимга айт.

Дафтар оч, бехонумонлиғдин ўшал маҳбубга,
Лайлининг доғини Мажнунни биёбонимга айт.

Дилни мендин узди, қандоқ дилни обод айлади,
Ҳам амирим, ҳам вазирим, бегиму хонимга айт.

Ғам гарозусига тушган бори вазмин мен букун,
Шояд ул дардимга етгай шоҳи давронимга айт.

Эй ҳабибим, мунисим, жоним, азизим, ҳамдамим,
Мустаҳиқлардин дуое Шоҳимардонимга айт.

Хонумонимни онинг йўлида торож айладим,
Арзи ихлосу дуо меңдин у султонимга айт.

Нангу номусдин кечиб кирдим маломат йўлига,
Ҳам кўзумни оки, ҳамда шамъи нуронимга айт.

Рост келмайдур улуғ дардимни изҳор айласам,
Жон фидо қилдим они йўлида, жононимга айт.

Машрабо, умрумни охир қилди бу чархи фалак,
Ул сухансанжу суханфаҳму сухандонимга айт.

* * *

Намангон шахридин кетсам, мени йўқлар кишим борму?
Ғариблик шахрида юрсам, мени йўқлар кишим борму?

Қани қавму қариндошим, бу йўлда бўлса йўлдошим,
Кўзимдин оқизиб ёшим, мени йўқлар кишим борму?

Муҳаббат шарбатин ичтим, қозондек қайнабон тоштим,
Бу фоний дунядин кечтим, мени йўқлар кишим борму?

Тушубдур бошима савдо, рамузи ишқдин ғавго,
Узига айлади шайдо, мени йўқлар кишим борму?

Турарга гоқатим йўқдур, юрарга ҳолатим йўқтур,
Юракда ишқ ўти чўқдур, мени йўқлар кишим борму?

Қарорим йўқ турай десам, Намангонда юрай десам,
Жахонни сайр этиб кезсам, мени йўқлар кишим борму?

Бу мискин зор Машрабнинг киши ҳолини сўрмайдур,
Бу ердин бош олиб кетсам, мени йўқлар кишим борму?

* * *

Не савдолар боша солдинг, бу савдолар туганмазму?
Ки банд эттинг аёғларни, яна бандлар ёзилмазму?

Паёми васл эшитиб мен юрарман шахрдин шахра,
Саги даргоҳ бўлгонлар бу сағлардин қутулмазму?

Сари зулфиға банд бўлгон жаҳон даври тасалсулдур,
Ки асбоби жаҳон торин бирисидин узулмазму?

Ки ишқ дарёсиға банд солмоғинг бисёр мушкулдур,
Ки токи рўйи олам садди роҳ этсанг сурулмазму?

Тавофи олами дил қил жаҳонда ҳар башардин сен,
Агар бир дилни сен бузсанг, юзар Каъба бузулмазму?

Жунунни кўзғат, эй Машраб, булар маҳкуми таҳқиқдур.
Ки таҳқиқ сирридин фаҳм этки, зулфидек тутулмазму?

* * *

Тирикликда жудо булгон киши ёрини кўргайму?
Фироқи хасратида сарғариб ё кўрмай ўлғайму?

Куюб бирён, бўлуб ҳайрон, висолин топмайин гирён,
Баҳор айёмида булбул киби гулға қўшулғайму?

Нечук бедодлиғ иш бўлдиким, сендин жудо бўлдум,
Оқаргон кўзларимға давлати дийдор бўлғайму?

Менайтурман: «Кўнгулузғил!» Бу кўнглум кўнгулузмайдур,
Кўнгул айтурки: «Эй нодон, кўнгул берган узулғайму?»

Кел, эй соқий, қадаҳ сунғил, бўлойин масғи мустағрақ,
Иноят бўлмаса сендин тўкулган коса тўлғайму?

Сени ишқингда, эй дилбар, ки менда қолмади тоқат,
Яна ишқингда оҳ урсам гузори ёр бўлғайму?

Азалдин ошно бўлмоқ батақдири худо, Машраб,
Бу ҳижрон илгидин, эй дўстлар, жоним қутулғайму?

* * *

Менинг жонимни куйдурмоқ учун оромижон гулрух,
Дилимни ғуссадин куйдурди ул номехрибон гулрух.

Кўнгул боғи очилди, тўбии бахтим самар берди,
Ҳидоят гулшанида андалиби бўстон гулрух.

Қадалса кўксума тийри бало пайкони мужгонинг,
Менинг жонимга жавр берди ул офатижон гулрух.

Менингдек неча саргардон бордур йўлда ўлтурган,
Қилиб Мажнунни мотам шаҳрига бехонумон гулрух.

Камон абрулариға жон қуши сайд ўлди, найларман
Ки мен, ул шўх чашми фитнаи охир замон гулрух.

Муяссар бўлди менга аввалу охир ҳақиқагдин,
Қадам қўйди кўнгулни кулбасига меҳмон гулрух.

Тамошо қилғудек фурсаг керак тоқат қилиб гурса,
Юзун очиб такаллум айлади ширин забон гулрух.

Аламли Манраб эрдим, ул парининг дарлидин куйдум,
Мени охир дамимда қилди беному нишон гулрух.

* * *

Тасаддуқинг бўлайин, эй пари, жамолинг оч,
Олурға жон тиласанг тиғи бемалолинг оч.

Зилол чашмасидин Хизр топди умри тавил,
Менга бақолиғ учун чашмаи зилолинг оч.

Қадду юзунгни қилиб орзу кўнгул қондур,
Бу қонни ичмак учун сарви навниҳолинг оч.

Бу икки зулфинг ила қад мисоли жон дерлар,
Ки «жим», «алиф» ила «нун» юзунг узра холинг оч.

Ҳилоли ийдки ҳар йил бошинда икки туғар,
Бир ой бошингда туғулган икки ҳилолинг оч.

Кўнгул сурурини, айтсам, суроҳий май дерлар,
Менинг муфарриҳима лаъли бемисолинг оч.

Келур май ўтрусида ҳажр шоми бошиға ўқ,
Қилиб раҳм бу кун Машрабингга мақолинг оч.

* * *

Мени аввора бұлғонга фироқ ўти даво эрмиш,
Куюб ишқинг била ўлмак бу ошиққа раво эрмиш.

На бұлғай сўз қотиб ўтсанг мени саргаштага, дилбар,
На айлай жаннагу хурни, менга шул муддао эрмиш.

Егибдур ҳалкума жоним, начунким сабр этай мен зор,
Ғариб жоним олур бўлсанг, нигоро, марҳабо эрмиш.

Сенинг дарди фироқингдин юрагим таҳ-батаҳ қондур,
Кўзум ёшлиқ, дилим ғамлик, чу рангим қаҳрабо эрмиш.

Бу олам ичра мундоғ гирифтори бало қилдинг,
Қиёмат қозиси бўлсанг ғаму ҳасрат гувоҳ эрмиш.

Тамоми обиду зоҳид қўлига тухфасин олса,
Куюб, бирён бўлиб ошиқ ниёзи оҳ-воҳ эрмиш.

Намозу тақвисин зоҳид қилур олам аро машхур,
Ўгуруб субҳасин тинмай иши доим риё эрмиш.

На айши жаннату ризвоң, на парвои чаҳи Бобил,
Кезиб олам аро йиғлаб сўроғи дилрабо эрмиш.

Аё оламини куйдурган, жаҳонга ўт ёқиб юрган,
Тараҳхум айлабон кўргил камина бенаво эрмиш.

Агар маҳшар куни Машраб кўнгулни соф этай десанг,
Тасаддуқ айлагил жонингни усру подшо эрмиш.

* * *

Бир боқишингта жумлаи жонона тасаддуқ,
Шахло кўзунгта оқилу девона тасаддуқ.

Гар пардасини очсаю дилбар менга бокса,
Машғал юзига мен каби парвона тасаддуқ.

Соқий бўлубон сунса қадах ноз ила ҳар дам,
Ул ғамзасига соғару паймона тасаддуқ.

Лаъли лабидин журъаи майни тилаб олдим,
Дур тишларига гавҳари дурдона тасаддуқ.

Юсуф сифат ул жилва қилиб келса қошимға,
Мен ўргулайин, Каъбаю бутхона тасаддуқ.

Жонингни агар бер деса ул дилбари раъно,
Жоним берайин йўлида мардона тасаддуқ.

Мужгон ўқиға қилса бу жонимни нишона,
Кўксум берайин йўлида ҳайрона тасаддуқ.

Гулгун кийибон чикса ўшал дилбари раъно,
Мажнун булубон ургулайин ёна тасаддуқ.

Ваъда қилибон айди: «Жамолимни кўрарсан»,
Ваҳдат майидин ички, бу паймона тасаддуқ.

Машираб, сари зулфунг тараса рашки келадур,
Зулфунг торидин боди сабо, шона тасаддуқ.

* * *

Ломаконни шаҳрида ошиқни шайдо қилди ишқ,
Анбиёю авлиёларни ҳувайдо қилди ишқ.

Жилвасини кўрсатиб зоҳирда элга ранг-баранг,
Ору номусдин кечиб оламга ғавго қилди ишқ.

Ёши етмишга етиб соттурди ўзни Боязид,
Маърифат бозорида, кўргил, на савдо қилди ишқ.

Шайх Шиблий, шайх Атторъул «Аналҳақ» суҳбатин –
Қурди, ичди бодани, Мансурни дордо қилди ишқ.

«Куфр айтти!» деб Насимий терисини сўйдилар,
Гўшгу пўстин сўзлатиб оламга гўё қилди ишқ.

Шайх Санъондин бўлуб тўрт юз мурид соҳибкамол,
Кўрди гарсозодани хукбону тарсо қилди ишқ.

Билдию эшитти Машрабнинг қарори йўқ экан,
Зоҳирин гўё қилиб, ботинин бино қилди ишқ.

МУСТАЗОДЛАР

* * *

Эй моҳ, нетай, ишқинг ути айлади расво,
Девона бўлубман,
Ишқинг ўти сийнам узадур, сенга на парво,
Парвона бўлубман.
Ул дамки, ўшал моҳ юзун бир йўла кўрдум,
Чун хобу хаёлдек,
Найранги рақиб ўлдимۇ ё тақдири Оллоҳ,
Бегона бўлубман.
Мен бандаи мискинки ғамноку ҳазинман,
Сен пушти паноҳим,
Уммиди тараҳҳум била кундуз-кеча санго,
Фарзона бўлубман.
Фурқатда кезиб кечаю кундуз мени маҳжур,
Ғам даштида доим,
Фарёду фиғон ила чекиб нола ила оҳ,
Ғамхона бўлубман.
Машраб ҳолини сўрғали оламда кими бор?
Ким додига етгай?
Йўқдур бу бузуг дилни сўрар маҳрами асло,
Вайрона бўлубман.

Ногоҳ кўрубон кўчада ул сарви хиромон,
Қош қоқтию кетти,
Қош учида имо қилиб ул жилваси ларзон,
Юргин», деди кетти.
Ул шўх пари, кўзлари офат, сўзи оташ,
Ҳай-ҳай, не жавоҳир,
Бир шева қилиб этти мени ўзига ҳайрон,
Ҳушум бори кетти.
Ул зулфи паришон солибон чиқса баякбор,
Мен шукр этарман,
Юз мартаба жонимни қилай мен анга қурбон,
Ўт ёқтию кетти.
Ҳам жилва билан борур эди уйига ул шўх,
Бағримни қилиб қон,
Минг мартаба таъзим ила ул сарви хиромон,
Жон олдию кетти.
Машрабни бу дунёда хароб этган ўзунгсан,
Эй кўзлари шаҳло,
Айди сўзини – ёйди бу дунёда фаровон,
Дод эттию кетти.

* * *

Васлингни топай деб, санамо, фикру ғамим бор,
Бир неча замондур,
Ҳижрону фироқу аламу дарди дилим бор,
Бағрим тўла қондур.
«Валлайл» ўқуб иштиёқим сенга тушубдур,
Ҳаргиз хабаринг йўқ,
Ҳасратли юрак, дарду маломат ватаним бор,
Ҳажринг чу ёмондур.
Гаҳ Мажнун ўлуб дашту биёбонга чиқарман,
Ҳамроҳларим – оху.
Гаҳ Лайли бўлуб хусну латофат чаманим бор,
Хуш гулшани жондур.
Гоҳи бошима тож қўюбон шоҳ бўлурман,
Ул давлати васлинг,
Бул турфа ажаб фақр элига салтанатим бор,
Жамшиди замондур.
Ишқ мазҳабида савму саловат ҳама мақбул,
Ҳаргиз анга шак йўқ
Зоҳидлар аро тоату тақвий хижилим бор,
Ўз йўлим омондур.
Лайли санамим кўрдиму жоним бера қолдим,
Осон қутулай деб.
Девоналигим ҳолати Мажнун асарим бор,
Ишқ йўли ёмондур.
Бир кеча дедим: «Эй санамо, қошига борғил!»
Ёр айди: «Сабр қил!»

Деди: «Нетайин ёнима, оҳ, шум рақибим бор,
Ул билса ёмондур».
Тасдиқи сўзум бирдур, вале, икки эмасдур,
Валлоҳию биллоҳ.
Аммоки халойиққа ажаб икки тилим бор,
Бул сирри ниҳондур.
Васлингга етай деб яна дилхаста бу Машраб,
Доим жадал айлар.
Йиғлаб югуруб кечаю кундуз талабим бор,
Кўксум тўла қондур.

* * *

Сен шоҳи мулук салтанатинг олама тўлгон
Ким, барчадин аъло.
Бу жону кўнгул ишқинг аро волаю ҳайрон,
Эй орази зебо.
Кўзума қадам, кулбама кел, жонима миннат,
Эй шўх пари пайкар.
Мен босгон изинг туфроғини сурма қилурман,
Мисли гули раъно.
Мен ўлдиму ишқингда жафоларни чекиб кўб,
Эй шўхи жаҳоним,
Дилбар, сени юзунпи кўрай деб юрагим қон,
Мен ошиқи шайдо.
Асрори жаҳон сендин ўзга ким билур эрмиш,
Сен барчадин огоҳ,
Ҳар кимки билурман деса ул барчаси ёлгон,
Улдуз юзи қаро.
Дунёни тепиб, ишқингда девона келибман.
Гурбатзада Машраб.
Танбур олибон қўлга қилур нолаю афгон,
Ҳажр ўтиға лайло.

Бул хаста вужудимни менинг ўрғади буткул,
Ул зулфи парипон.
Ул гул юзин ишқида мен вола булбул,
Ул гунчаи хандон,
Бир раҳм қилиб сўрмади ҳолимни нечук деб,
Ул орази гулгун.
Юз ваъда қилиб бирга вафо қилмади бир йўл,
Ул ваъдаси ёлгон.
Парвона бўлуб ишқ ўтида куйса бу жоним,
Бу дарди аламдин.
Ўтларни ёқиб келса мени хонама ул кун,
Ул оташи жавлон.
Ишқинг ўтига куйди, не қилсинки бу жисмим,
Йўқ сабру қарорим.
Овозаи ҳуснунгки солиб олама гулгул,
Ел барчаси ҳайрон,
Сенсиз не қилай ушбу жаҳонда, куйди бу жоним,
Сенсен менга маҳваш.
Айтур аламим қилса қабул ул маҳи тобон,
Жоним анга қурбон.
Бир неча маҳаллар юрубон рози дил айтдим,
Девонаи Машираб.
Бераҳм экан, келмади бирдам қошим узра
Ул золими даврон.

* * *

Ҳар дам мени куйдургучи ул ишванамодур,
Мавзун қади шампод.
Сиимин зақану лола руху моҳлиқодур,
Чун ҳуру паризод.
Лаъли лаби ағёрға жонбахш ва лекин –
Бахтимни курунгким,
Ҳар лаҳзада минг мартаба жонимни олодур,
Минг оҳ ила фарёд.
Ҳижрон черики қилди хусумат сенга, эй жон,
Бўлгил анга воқиқ.
Оҳим ўқу хам қаддим ани отғали ё дур,
Бўл анга дарафтод.
Ҳар қайси саро узра хиром этти шитобон,
Чун учти кўзимдин,
Оре, кишини ёри пари бўлса учодур,
Суръат била чун бод.
Токи менга бедод ила жавру ситам эттинг,
Бул сўзни эшитгил:
Маҳбубларнинг расми бори меҳру вафодур,
На зулм ила бедод.
Машраб бу сифат тоза суҳан айласа изхор,
Сен қилма таажжуб,
Ғайбдин они кўнглига илҳоми худодур,
Бўлгил анга мунқод.

* * *

Кўз учи билан дилбари раъно менга боқти,
 Ҳайрон бўла қолдим.
 Юз нозу карашма била ёр қошини қоқти
 Сарсон бўла қолдим.
 «Жонимни олур бўлсанг ол!» деб ёнига бордим,
 Кулди «Нари тур!» деб,
 Бехуд қилибон бошимга савдосини солди,
 Нолон бўла қолдим.
 Айдимки яна: «Ўргулойин, қошима келсанг»,
 Юзуни ўгирди.
 Ҳушум кетибон кўздаги ёш қон бўлуб оқти,
 Гирён бўла қолдим.
 Боскан изини кўзума суртгум нола айлаб,
 «Дилбар, қайдасан?» деб
 Чикмади садо, ишқ ўтини жонима ёқти,
 Сўзон бўла қолдим.
 Ох урдуму айдимки: «Сени қайдин топармен
 Излаб?» Деди: «Сабр эт!»
 Ҳеч қолмади сабрим, жигарим сув бўлуб оқти,
 Уммон бўла қолдим.
 Машрабга саҳар ёри ширин сўз қотиб ўтти,
 Жондин кеча қолдим.
 Девона қилиб, жоним олиб, биллоҳки, йиқти,
 Қурбон бўла қолдим.

* * *

Ишқингда куюб кул бўдубман, хабаринг йўқ,
Эй дилбари ширин.
Васлингга тану жон берибман, асаринг йўқ,
Мен ошиқи мискин.
Бир шўре ажаб ғулғулаи ишқ тушубдур,
Бечора кўнгулга.
Анбар кокулунг хўб ярашур хипча белингга,
Сен сунбули насрин,
Девонаи шўридаю савдозададурман,
Ваҳ, тоза юзунга.
Ул наргиси шаҳлосига жондин хабарим йўқ,
Мен хастаю ғамгин.
Лочин турушунг шева била ҳушум олибтур,
Эй ёри вафодор.
Туйғун қарашингга берайин жон – дигарим йўқ,
Лаълинг Чину Мочин.
Қош ёйи била отти ўшал шўхи сиё чашм,
Кўксумга қадалди,
Тешди юраким-бағрими, ҳаргиз назаринг йўқ,
Кофир – дили сангин.
Гоҳ бехуду маст, гоҳида хушёр бўлубман,
Гурбатзада Машраб.
Доим тилагим – васлингу ўзга талабим йўқ,
Бир ваъдада тургин.

Ишқинг ўтида куйдуму ёндим, хабаринг йўқ,
Эй дилбари айёр.
Зори қиламан кечаю кундуз, назаринг йўқ,
Эй золими хунхор.
Аввалда на деб кўнглум олиб ваъдани бердинг,
Айёр экансан.
Қонлар югаман зор бўлуб, бир хабаринг йўқ,
Ортуқ на жазонг бор?
Сенсиз мен агар минг яшасам ушбу жаҳонда,
Бир кунча кўрунмас.
Ким шамъи жамолинг тилодим, бир қараринг йўқ,
Мен сенга гирифтор.
Машрабнинг агар кўзларидин қонлари оқса,
Шукронаси кўндур.
Васлинга бу жон ўлди нисор, ҳеч асаринг йўқ,
Эй шўхи ситамкор.

* * *

Ногоҳ кўрунуб, жилва қилиб ўтти паризод,
Бағримни қилиб қон,
Фурқаг ила ғам даштида чун айлади ношод,
Ул ваъдаси ёлғон.
Йиғлаб, югуруб орқасидин эргаша қолдим,
Бир раҳм қилур деб,
Бераҳму вафосизга қилиб умрни барбод,
Саргаштаи ҳайрон.
Ғам тунлари то субҳ куярман кеча-кундуз,
Ишрат била сенсан,
Лугфунг била ғам лашкаридин айласанг озод,
Шайнингга не нуқсон.
Парвона сифат ўргулайин ҳар қадамингдин,
Гар бўлса муяссар,
Бир лаҳза тараҳхум юзидин айламадинг шод,
Ғамзанг била, эй жон.
Бурқаё солибон гуллари гар юзини очса,
Кўрмоққа не имкон,
Қатлимга анинг кўзларидур кофири жаллод,
Тўкмоққа раги қон.
Имонини бир ишвасига сотти бу Машраб,
Тарсобача учун,
Зуннор солиб бўлди бараҳман ила Шаддод,
На куфру на имон.

МУРАББАЪЛАР

* * *

Ҳамду санолар айтай худога,
Ёрға етар кун борму, ёронлар?
Еткайму додим нозук адога,
Ёрға етар кун борму, ёронлар?

Шум толеимдин кўрдум жафони,
Золим рақиблар топди вафони,
Ҳолим сўр эмди, бергил давони,
Ёрға етар кун борму, ёронлар?

Булбулдайинким, фарёд этарман,
Ишқ дафтарини бунёд этарман,
Кўнгулларимни мен шод этарман,
Ёрға етар кун борму, ёронлар?

Қачон висолинг бўлғай муяссар,
Ишқингда кездим ҳам баҳру ҳам бар,
Дарду аламга тўлди кўнгуллар,
Ёрға етар кун борму, ёронлар?

Ғам баҳри қилди мавжини бунёд,
Ишқингда қилдим юз оху фарёд,
Утти нигорим чун сарви озод,
Ёрға етар кун борму, ёронлар?

Ҳажр аҳли келди тутти ёқамдин,
Бағримни тилғил пайкони ғамдин,
Минг доду фарёд ушбу аламдин,
Ёрға етар кун борму, ёронлар?

Шамъи фироқинг кўксумда ёнди,
Кўз ёшим оқиб бағримға томди,
Ғафлатда қолғон Машраб уйғонди,
Ёрға етар кун борму, ёронлар?

* * *

Аввал айтайин ҳамди худойим,
Дуввум дуруди ул Мустафойим.
Меңдин узоқда ул дилрабоим,
Эй бод, еткур ёра саломим.

Ул меҳрибондин ўлдум жудое,
Ишқида куйдум, бўлдум адое,
Тошларни ёрди кўксумнинг охи,
Эй бод, еткур ёра саломим.

Кўрмай юзунгни девона бўлдум,
Халқи жаҳондин бегона бўлдум.
Юз дарду ғамга ҳамхона бўлдум,
Эй бод, еткур ёра саломим.

Ёрдин жудо мен ўлгунча бўлдум,
Қонларни ютдум, ҳасратга тўлдум.
Дарди ғамингдин, валлоҳки, ўлдум,
Эй бод, еткур ёра саломим.

Ёрим қошимдин ул кунки борди,
Тиги жафоси кўксумни ёрди,
Кетти дил учиб, жон қуши қолди,
Эй бод, еткур ёра саломим.

Нома битарман ул қора қоша,
Узоғлиғидин кўз тўлди ёша,
Ҳар дам урарман бошимни тоша,
Эй бод, еткур ёра саломим.

Кўксумнинг дардин гоша бигарман,
Ҳасратда бошни олиб кетарман,
Онинг кўйида, валлох, ўларман,
Эй бод, еткур ёра саломим.

Қайдин тошарман ул шамъи хўбон,
Дарди гамингдин бўлди юрак қон,
Кўрсат юзунгни, эй моҳи тобон,
Эй бод, еткур ёра саломим.

Кийган тўнимни дурдона бичдим,
Заҳробаларни мардона ичдим,
Гурбат суйидин мастона кечтим,
Эй бод, еткур ёра саломим.

Қачон кўрарман ёрим юзини,
Қалам қошини, қаро кўзини,
Дафтар этарман ҳар бир сўзини,
Эй бод, еткур ёра саломим.

Ҳар кеча-кундуз тинмай юрурман,
Вайроналарда игдек улурман,
Во ҳасрато, деб кўрмай ўлурман,
Эй бод, еткур ёра саломим.

Ишқингда Машраб афгон этодур,
Бағрини чандон бирён этодур,
Кўзини ҳар дам гирён этодур,
Эй бод, еткур ёра саломим.

* * *

Банданг эрурман, валлоху биллох,
Шому саҳарлар мен сенга шайдо.
Келдим эшикка, деб шайъалиллох,
Кўрдум юзунгни, алҳамдулиллох!

Боқсангчи мендек девоналарга,
Ақлу ҳушидин бегоналарга.
Исён чўлида сарсоналарга,
Кўрдум юзунгни, алҳамдулиллох!

Мастона қилган шахло кўзунгдур,
Парвона қилган ойдек юзунгдур.
Девона қилган ширин сўзунгдур.
Кўрдум юзунгни, алҳамдулиллох!

Излаб юрурман Шому Ироқи,
Топмадим асло ёрнинг сўроқи.
Куйдурди, дўстлар, онинг фироқи,
Кўрдум юзунгни, алҳамдулиллох!

Учради ҳар ким – сени сўрадим,
Кўча-бакўча сени қарадим.
Кечаю кундуз сени тиладим,
Кўрдум юзунгни, алҳамдулиллох!

Бир неча кундур мен сенга афгор,
Бўлдум гирифтор ишқингга, эй ёр.
Аввалу охир сен менга даркор,
Кўрдум юзунгни, алҳамдулиллох!

Ҳажринг чулида ҳолим харобдур,
Ҳасрат ўтида бағрим кабобдур,
Ҳолимни сўрсанг беҳад савобдур,
Кўрдум юзунгни, алҳамдулиллоҳ!

Йўқдур хабарим ҳаргиз ўзумдин,
Қонлар оқодур икки кўзумдин.
Таъсир қилурму ушбу сўзумдин,
Кўрдум юзунгни, алҳамдулиллоҳ!

Машрабга тегди оҳу надомат,
То рўзи маҳшар айтур давомат.
Ҳар ерда бўлсанг, бўлгил саломат,
Кўрдум юзунгни, алҳамдулиллоҳ!

МУХАММАСЛАР

* * *

Ишқингда куймас ошиқ, девоиа бўлмагунча,
Шамъингга ёнмас ҳеч ким, парвона бўлмагунча,
Бел боғламас йўлига, мардона бўлмагунча,
Бошга олиб маломат, афсона бўлмагунча,
Севмас садафни сарроф дурдона бўлмагунча.

Сенсиз менга, нигорим, икки олам керакмас,
Тахту бахти Сулаймон, сенсиз хотам керакмас,
Хизр умри зиндалигу оби Замзам керакмас,
Сенсиз ўлай, дуо қил, менга бул дам керакмас,
Таңда жоним қолмади пайкона бўлмагунча.

Аршинг куяр оҳимдин тонгла бўлса қиёмат,
Инсу малак титрашиб йиглаб айтур надомат,
Чиқса оҳим зарраси ҳеч ким қолмас саломат,
Ҳуру филмон, биҳиштинг айтур: «Нечук аломат?»
Қолмас молик дўзахинг сўзона бўлмагунча.

Тушти бошимга ишқинг ларза қилиб йиғладим,
Бу тақдири азал деб, белим маҳкам боғладим,
Ошиқ иши қаттиғ деб, оху воҳлар айладим,
Дардинг беҳад зўрлади, даргоҳинга йиғладим,
Раҳм айламас нигорим гирёна бўлмагунча.

Ошиқ бўлсанг туну кун жонни қурбон айлагил,
Ҳажри меҳнат жафоси тегса пинҳон айлагил,
Зулфи чин-чин куфрни жонга имон айлагил,
Ҳажри фурқат дардида тинмай фиғон айлагил,
Жонига жон улашмас жонона бўлмагунча.

Номус кетмас ҳеч кимдин ишққа қадам қўймаса,
Адҳам сифат дунёни то пуштипо урмаса,
Восил бўлмас васлига ёлғуз ўзин севмаса,
Рози бўлуб қазога ишқ ўтига қўймаса,
Топмас дилбар сўроғин жўёна бўлмагунча.

Вақти баҳор май ичкил, билгил ишрат ганимат,
Соқий, сунгил қадахни, фурсат-суҳбат ганимат,
Зоҳид айтур: ёронлар тасбиҳ-тоат ганимат,
Машираб қалаңдарингга дарду меҳнат ганимат,
Кўрмас маъшук юзимни афсона бўлмагунча.

Бу кун, эй дўстлар, мен ўлтуруб қон йиғласам арзир,
Еқамни чок этиб, ҳар дам фаровон йиғласам арзир,
Юруб дашту биёбон то рамақ жон йиғласам арзир,
Кўзумдин қон тўкуб чун абри найсон йиғласам арзир,
Фироқи мотами ул моҳи Канъон йиғласам арзир.

Жаҳон айвонида чун беалам ўлтурмаган жоним,
Мудом ноком ўлуб, бир рўзи равшан кўрмаган жоним,
Жаҳоннинг роҳатидин бир даме хуш бўлмаган жоним,
Кўзумдин қон тўкиб чун абри найсон йиғласам арзир,
Фироқи мотами ул моҳи Канъон йиғласам арзир.

Ажаб дилгир мен, арз айлагудек роздоним йўқ,
«Сенинг ҳолинг нечук бўлди» дегудек меҳрибоним йўқ,
Мисоли чуғздек вайронадин ўзга маконим йўқ,
Кўзумдин қон тўкуб чун абри найсон йиғласам арзир,
Фироқи мотами ул моҳи Канъон йиғласам арзир.

Мисоли най киби жисмимда фарёду фиғоним бор,
Агарчи сабззорман, кунда лек боди хазоним бор,
Фироқу дарду ғамдин хона-хона достоним бор,
Кўзумдин қон гўкуб чун абри найсон йиғласам арзир,
Фироқи мотами ул моҳи Канъон йиғласам арзир.

Оёқ остида қолган ожизу бедасту пойиман,
Бошим ҳеч ерга сиғмай, мен сучук сўзнинг гадойиман,

Чунон лабташшаман, дарё лабида мисли моҳиман,
Кўзумдин қон тўкуб чун абри найсон йиғласам арзир,
Фироқи мотами ул моҳи Канъон йиғласам арзир.

Агар мен наъра урсам, қўрқаман, маҳшар куяр дерман,
Тушуб дўзахга оташ мўмину кофар куяр дерман,
Дилимнинг дардига жаннат била кавсар куяр дерман,
Кўзумдин қон тўкуб чун абри найсон йиғласам арзир,
Фироқи мотами ул моҳи Канъон йиғласам арзир.

Кўзумнинг ёшини Жайхунча дарё қилмасам бўлмас,
Ўзумни мисли Мажнун элга расво қилмасам бўлмас,
Жаҳон мақсудидин дастимни кўтоҳ қилмасам бўлмас,
Кўзумдин қон тўкуб чун абри найсон йиғласам арзир,
Фироқи мотами ул моҳи Канъон йиғласам арзир.

Ғаму андеша охир ашкими мужгонга еткурди,
Бу мотам бора-бора шўриши тўфонга еткурди,
Юрагимни алам чок этти – гўристонга еткурди,
Кўзумдин қон тўкуб чун абри найсон йиғласам арзир,
Фироқи мотами ул моҳи Канъон йиғласам арзир.

Аламли Машрабам, догинг жафоси тушди бошимга,
Кўзум очтим – қиёмат можароси тушди бошимга,
Қиёмат лашқарининг минг балоси тушди бошимга,
Кўзумдин қон тўкуб чун абри найсон йиғласам арзир,
Фироқи мотами ул моҳи Канъон йиғласам арзир.

* * *

Ёрнинг кўйига мен бормоқ эдим,
Ҳар неча жавру жафо тортмоқ эдим,
Қона тўлғон юрагим ёрмоқ эдим,
Ой санамнинг кўйида юрмоқ эдим,
Кокилини кўзума сурмоқ эдим.

Риштаи жоним била сочбоғиман,
Оёғ остига киёр пайпоғиман,
Кечасин ичидаги чоқмоғиман,
Ошиқи ичра юраги доғиман,
Ҳинду Шому Руму Чин бормоқ эдим.

Салтанат тахтини ҳар ким оладур,
Муңда навбат нақорасин чоладур,
Ёрнинг ҳажр ўти жонға ёрадур,
Ўтлуғ оҳимдин бошимға жоладур,
Чўп олиб таблингни мен қоқмоқ эдим.

Кўҳу кирга ярашур лола қизоқ,
Таҳ-батаҳ қондур юрак, борму пичоқ?
Ёрнинг ойдек юзини теги оқ,
Эй санам, тегди ўқинг – қолди бошоқ,
Гардини мижжам била қоқмоқ эдим.

Кўҳи ғам остида қолғондур таним,
Қайс ғурбатда бўлубдур маҳрагим,

Дарбадар ҳарёнга бориб юрганим,
Сен олур бўлсанг қиличинг-ла жоним,
Тўлғониб қонимни мен сочмоқ эдим.

Олмани қўшса бўлурму норға?
Ҳақ ризо – кўнгулни қўшғай ёрға,
Бир назар қилсанг бу Машраб зорға,
Ургулуб арзим айтай сен ёрға,
Ястаниб кўйинг узра ётмоқ эдим.

* * *

Менингдек интизору йўлда ҳайрон бўлмасун ҳеч ким,
Кўқарғонда қуруб ер бирла яксон бўлмасун ҳеч ким.
Мисоли андалиби бегулистон бўлмасун ҳеч ким,
Бу бекаслиқда мендек хонавайрон бўлмасун ҳеч ким,
Кўзидин хун тўқуб, бағри қаро қон бўлмасун ҳеч ким.

Қани бир дард кўрган роздон ҳолимни сўргудек,
Гирифтори ғами бисёр иқболимни сўргудек,
Табибе раҳм этиб бемор аъмолимни сўргудек,
Бу бекаслиқда мендек хонавайрон бўлмасун ҳеч ким,
Кўзидин хун тўқуб, бағри қаро қон бўлмасун ҳеч ким.

Фироқи дарди бирла қоматим монанди «нун» бўлди,
Кўзумнинг нури кетти, ҳол кун-кундин забун бўлди,
Қиёмат ошқоро, сендин айрилдим, бу кун бўлди,
Бу бекаслиқда мендек хонавайрон бўлмасун ҳеч ким,
Кўзидин хун тўқуб, бағри қаро қон бўлмасун ҳеч ким.

Ўлуб кегсам не мушкулдур бу дунёда самар топмай,
Ўзумдек дард кўрган аҳли дардлардин хабар топмай,
На мушкул термулуб қолсам бу йўлда болу пар топмай,
Бу бекаслиқда мендек хонавайрон бўлмасун ҳеч ким,
Кўзидин хун тўқуб, бағри қаро қон бўлмасун ҳеч ким.

Рафиқим йўқ менинг рози дилим изҳор қилғудек,
Юроким дафтарини олида такрор қилғудек,

Ғарибдурман, кишим йўқ дардими изҳор қилгудек,
Бу бекаслиқда мендек хонавайрон бўлмасун ҳеч ким,
Кўзидин хун гўкуб, бағри қаро қон бўлмасун ҳеч ким.

Мени бахти қародин кўл юди қавму қариндошим,
Мудом захроба бўлди ҳар замон оғзимдаги ошим,
Дуо айлангики, мен тезроқ ўлай, ҳеч йўқдур бардошим,
Бу бекаслиқда мендек хонавайрон бўлмасун ҳеч ким,
Кўзидин хун гўкуб, бағри қаро қон бўлмасун ҳеч ким.

Тамошо қилгудек фурсат керак бемуттақоларга,
Узумни мен ўзум солдим бу кун мундоқ балоларга,
Бошим бекаслигимдин тушди чандон можароларга,
Бу бекаслиқда мендек хонавайрон бўлмасун ҳеч ким,
Кўзидин хун гўкуб, бағри қаро қон бўлмасун ҳеч ким.

Азизи вақт эдим, охирги дамда хор бўлгонман,
Юрак-бағри туташган ғам била бемор бўлгонман,
Кишим йўқ сўрагудек минг балога ёр бўлгонман,

Бу бекаслиқда мендек хонавайрон бўлмасун ҳеч ким,
Кўзидин хун гўкуб, бағри қаро қон бўлмасун ҳеч ким.

Мусибат бирла яксон айлади чун бод гардимни,
Умид эгтим қабул этгайму, шояд, охи сардимни,
Қани бир дард кўрган, айласам изҳор дардимни,
Бу бекаслиқда мендек хонавайрон бўлмасун ҳеч ким,
Кўзидин хун гўкуб, бағри қаро қон бўлмасун ҳеч ким.

Юракни кавламанглар, лек сартошо жароҳатдур,
Бошимга ҳар замон ҳангомаи шўри қиёматдур,
Бу мотам бирла мен борсам жаҳондин кони ҳасрагдур,

Бу бекаслиқда мендек хонавайрон бўлмасун ҳеч ким,
Кўзидин хун тўкуб, бағри қаро қон бўлмасун ҳеч ким.

Кел, эй Машраб, сени дунёга келгурди амал қил деб,
Ҳар ишни вағтидин ўткарма мунда, дар маҳал қил деб,
Диловарлар ҳама кетти, сен ҳам тинмай жадал қил деб,
Бу бекаслиқда мендек хонавайрон бўлмасун ҳеч ким,
Кўзидин хун тўкуб, бағри қаро қон бўлмасун ҳеч ким.

* * *

Кўргали хусни жамолинг мен гирифтор ўлмушам,
Фурқатингда ҳажр аро тунларда бедор ўлмушам,
Ул қаро зулфунг тори бўйнуғга зуннор, ўлмушам,
Иштиёқи ёрдин Мансури бар дор ўлмушам,
Тиғи зулмунгдин бошимга бир ситамкор ўлмушам.

Сафҳаи хуснунгда кўрдум бир малоҳат дафтари,
Ораз узра хатту холинг эрди мушки анбари,
Жисму жонимни фиғор этти ғамингнинг лашкари,
Кўзларинг жаллод эрур, киприкларингдур наштари,
Тўби янглиғ сарви қаддинга гирифтор ўлмушам.

Ой юзунгни кўрдуму кўнглумни мен шод айладим,
Хоки пойинг излаюб ҳар кунда фарёд айладим,
Бу жунун бозорида ақлимни барбод айладим,
Вомиқу Узрою Ширинни чу бунёд айладим,
Халқи олам ичра бир ёри вафодор ўлмушам.

Кўзда ашким сел этиб ҳар дам фаровон йиғладим,
Бир висолинг ёдида дард ичра пинҳон йиғладим,
Ғунча янглиғ лабларингни соғиниб қон йиғладим,
Гўйё Мажнун бўлуб, дашту биёбон йиғладим,
Лаълинг узра хатти мушкининга дилдор ўлмушам.

Доғи ишқинг лоладек сийнамни қилмиш чок-чок,
Ханжари мужгон ўқунг қилди юракни дарднок,
Олам ичра ҳеч йўқдур бир сенингдак зоти пок,
Раҳм этиб лутф айлағил кўйингда бўлдим эмди хок,
Кўрди Машраб йўлда бир яхши, гирифтор ўлмушам.

МУНДАРИЖА

Ғазаллар.....	3
Мустазодлар.....	169
Мураббаълар.....	179
Мухаммаслар	185

Адабий-бадиий нашр

Бобораҳим Машираб

ГУЛ ЮЗУНГГА БАНДА БЎЛОЙИН

Ғазаллар, мустазодлар, мураббаълар, мухаммаслар

Мухаррир *Санжар Турсунов*
Бадий муҳаррир *Иззат Юлдашев*
Техник муҳаррир *Екатерина Корягина*
Компьютерда саҳифаловчи *Зилола Алиева*

Нашриёт лицензия раками А1 №154. 14.08.09.

2016 йил 11 февралда босишга рухсат этилди.

Бичими 70x100 1/32, Palatino Linotype гарнитураси.

Офсет босма. 7,90 шартли босма тобок. 4,56 нашр тобоғи.

Адади 500 нусха. 188 буюртма.

Баҳоси шартнома асосида.

Ўзбекистон матбуот ва ахборот агентлигининг

Ғафур Ғулом номидаги нашриёт-матбаа

ижодий уйида чоп этилди.

100128, Тошкент, Лабзак кўчаси, 86.

Телефонлар: (371) 241-25-24, 241-48-62, 241-83-29

Факс: (371) 241-82-69

www.gglit.uz,

e-mail: info@gglit.uz

15700

(62)

ISBN 978-9943-03-773

9 789943 037730